

خلاصه و آزمون‌های
میکروب‌شناسی پزشکی

ویرایش سیزدهم ۲۰۱۴

خلاصه و آزمون‌های

میکروب‌شناسی پزشکی جاوتز

دکتر وارن لوینسون

استاد میکروب‌شناسی
دپارتمان میکروب‌شناسی و ایمنی‌شناسی
دانشگاه کالیفرنیا، سان فرانسیسکو

ترجمه

دکتر عبدالرضا منصوری راد
دکتر عبدالحسین ستوده‌نیا

زیر نظر

دکتر پرویز مالک نژاد
عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران

انتشارات ارجمند

فهرست مطالب

قسمت اول باکتری‌شناسی پایه ۱۱	فصل ۲۳: مایکوپلاسماها ۲۸۷
	فصل ۲۴: اسپیروکت‌ها ۲۹۰
	فصل ۲۵: کلامیدیاها ۳۰۲
	فصل ۲۶: ریکتزیاها ۳۰۸
	فصل ۲۷: پاتوژن‌های باکتریایی کم‌اهمیت ۳۱۴
قسمت سوم ویروس‌شناسی پایه ۳۲۵	فصل ۲۸: ساختمان ۳۲۶
	فصل ۲۹: همانندسازی ۳۳۵
	فصل ۳۰: ژنتیک و ژن درمانی ۳۵۳
	فصل ۳۱: طبقه‌بندی ویروس‌هایی که از نظر پزشکی اهمیت دارند ۳۵۹
	فصل ۳۲: روند بیماری‌زایی ۳۶۶
	فصل ۳۳: روش‌های دفاعی میزان ۳۷۷
	فصل ۳۴: تشخیص آزمایشگاهی ۳۸۶
	فصل ۳۵: داروهای ضد ویروسی ۳۹۱
	فصل ۳۶: واکسن‌های ویروسی ۴۰۶
قسمت چهارم ویروس‌شناسی بالینی ۴۱۳	فصل ۳۷: ویروس‌های پوشش دار حاوی DNA ۴۱۶
	فصل ۳۸: ویروس‌های فاقد پوشش حاوی DNA ۴۳۸
	فصل ۳۹: ویروس‌های پوشش دار حاوی RNA ۴۴۶
	فصل ۴۰: ویروس‌های فاقد پوشش حاوی RNA ۴۷۴
	فصل ۴۱: ویروس‌های عامل هپاتیت ۴۸۶
	فصل ۴۲: آربوویروس‌ها ۵۰۱
	فصل ۴۳: ویروس‌های مولدتومور ۵۱۰
	فصل ۴۴: ویروس‌های آهسته و پریون‌ها ۵۲۸
	فصل ۴۵: ویروس نقص ایمنی انسانی ۵۳۶
	فصل ۴۶: ویروس‌های بیماری‌زایی کم‌اهمیت ۵۵۴
قسمت دوم باکتری‌شناسی بالینی ۱۶۳	فصل ۱۴: مروری بر پاتوژن‌های مهم و مقدمه‌ای بر باکتری‌های بی‌هوایی ۱۶۳
	فصل ۱۵: کوکسی‌های گرم - مثبت ۱۶۸
	فصل ۱۶: کوکسی‌های گرم - منفی ۱۹۵
	فصل ۱۷: باسیل‌های گرم مثبت ۲۰۴
	فصل ۱۸: باسیل‌های گرم - منفی مربوط به دستگاه گوارش ۲۲۱
	فصل ۱۹: باسیل‌های گرم - منفی مربوط به مجرای تنفسی ۲۵۲
	فصل ۲۰: باسیل‌های گرم - منفی با منشأ حیوانی (بیماری‌های مشترک بین انسان و حیوانات) ۲۶۰
	فصل ۲۱: مایکوبacteriumها ۲۶۸
	فصل ۲۲: آکتینومیست‌ها ۲۸۳

قسمت هفتم پرسش‌های بالینی ۶۸۵	قسمت پنجم بیماری‌های عفونی ۵۶۴
فصل ۴۷: عفونت‌های استخوان و مفصل ۵۶۴	فصل ۴۷: عفونت‌های قلبی ۵۷۱
قسمت هشتم نکات USMLE ۶۹۵	فصل ۴۸: عفونت‌های دستگاه عصبی مرکزی ۵۸۰
قسمت نهم پرسش‌های تمرینی امتحان USMLE ۷۰۹	فصل ۴۹: عفونت‌های دستگاه گوارش ۵۹۱
قسمت دهم آزمون آزمایشی USMLE ۷۵۲	فصل ۵۰: عفونت‌های لگنی ۶۰۱
نمایه ۷۶۷	فصل ۵۱: عفونت‌های تنفس فوقانی ۶۱۱
	فصل ۵۲: عفونت‌های تنفس تحتانی ۶۱۹
	فصل ۵۳: عفونت‌های پوست و بافت نرم ۶۲۷
	فصل ۵۴: عفونت‌های ادراری ۶۳۶
	فصل ۵۵: عفونت‌های دستگاه ادراری ۶۴۱
	قسمت ششم خلاصه‌ای از ارگانیسم‌هایی که از نظر پزشکی اهمیت دارند ۶۴۱

پیشگفتار

این کتاب مروری فشرده بر جنبه‌های مهم طبی میکروب‌شناسی و شامل مباحث پایه‌ای و بالینی باکتری‌شناسی، ویروس‌شناسی، قارچ‌شناسی، انگل‌شناسی و ایمنی‌شناسی است.^۱ در این کتاب، بیماری‌های عفونی مهم نیز با استفاده از رویکردی به دستگاه‌های عضوی بدن، شرح داده شده‌اند.

دو هدف اصلی کتاب عبارت‌اند از ۱) کمک به دانشجویان برای آمادگی جهت امتحان USMLE و ۲) ارائه یک منبع درسی خلاصه و روزآمد برای دانشجویانی که در حال گذراندن دوره میکروب‌شناسی پزشکی هستند. هدف من، ارائه منبعی دقیق برای اطلاعات بالینی لازم در سطح سال‌های آغازین دوره پزشکی بوده است.

در ویراست جدید، اطلاعات طبی مهم و امروزین در حوزه‌های پر تغییر میکروب‌شناسی و ایمنی‌شناسی ارائه شده‌اند. در این ویراست بخشی گنجانده شده است که حاوی تصاویر میکروارگانیسم‌های رنگ‌آمیزی شده و نیز تصویر آزمون‌های مهم آزمایشگاهی می‌باشد. در ویراست حاضر، تصاویر پرشماری از ضایعات بالینی ارائه شده و اطلاعات مربوط به داروهای ضدمیکروبی و واکسن‌ها به روز گردیده است.

این اهداف با استفاده از چارچوب‌های گوناگونی تأمین شده‌اند، تا دانشجویانی که اهداف مطالعاتی و شیوه‌های یادگیری متفاوتی دارند از آن بهره ببرند:

۱. یک متن روایتی شفاف برای ارائه اطلاعات کامل

۲. قسمت جداگانه‌ای شامل خلاصه میکروارگانیسم‌های مهم برای مرور سریع ضروریات هر فصل

۳. نمونه پرسش و پاسخ‌های USMLE

۴. یک نمونه امتحان کامل USMLE شامل ۸۰ پرسش میکروب‌شناسی و ایمنی‌شناسی. این پرسش‌ها در قالب ارائه case‌های بالینی بوده و مشابه امتحان کامپیوتری USMLE می‌باشند. پاسخ‌ها در پایان هر گروه ۴۰ تایی از پرسش‌ها آمده‌اند.

۵. پرسش‌های خودارزیابی در پایان هر فصل، تاشمابتوانید ارزیابی کنید که آیا بر اطلاعات مهم، تسلط کافی پیدا کرده‌اید یا خیر. پاسخ این پرسش‌ها نیز ارائه شده‌اند.

۶. شرحی بر case‌های بالینی، به منظور ارائه اطلاعات بالینی و عملی جهت آزمون USMLE.

۷. گنجاندن بخشی تحت عنوان "نکات USMLE"، که طی آن اطلاعات همه‌گیر شناسی حائز اهمیتی که در پاسخ‌دهی به سؤالات USMLE مفید واقع می‌شوند، ارائه شده است.

ویژگی‌های زیر دانشجویان را در یادگیری موفق مطالب کتاب کمک می‌کنند:

۱. در ترجمه فارسی قسمت‌های قارچ‌شناسی، انگل‌شناسی و ایمنی‌شناسی حذف شده‌اند زیرا منابع رسمی دیگری برای این مباحث در دانشگاه‌های ایران تدریس می‌شوند - مترجم.

۱. اطلاعات به صورت فشرده ارائه شده‌اند و سعی شده شفاف، جذب و روزآمد باشند.
۲. تأکید زیادی بر کاربرد بالینی میکروب‌شناسی و ایمنی شناسی در بیماری‌های عفونی شده است.
۳. در بخش‌های باکتری‌شناسی و ویروس‌شناسی بالینی، ارگانیسم‌ها به عوامل بیماری‌زای اصلی و فرعی تقسیم‌بندی شده‌اند. به این ترتیب دانشجویی تواند مهمنترین میکروارگانیسم‌ها از نظر بالینی را مورد تأکید قرار دهد.
۴. اطلاعات کلیدی در جدول‌های مفیدی خلاصه شده‌اند. مفاهیم مهم به صورت تصویری نشان داده شده‌اند.
۵. در پایان هر فصل، نکات مهم در قالب "چکیده" آورده شده‌اند.
۶. پرسش‌های خودارزیابی به همراه پاسخ آنها در پایان هر فصل ارائه شده‌اند.
۷. ۶۵۴ سؤال USMLE از مباحث باکتری‌شناسی، ویروس‌شناسی، قارچ‌شناسی، انگل‌شناسی، و ایمنی‌شناسی در کتاب آورده شده است. یک بخش جداگانه به نام پرسش‌های مقایسه‌ای تکمیلی نیز اضافه شده است. از نظر تأکید بر جنبه‌های بالینی پرسش‌های USMLE، بخش دیگری را نیز به صورت موردهای بالینی افزوده‌ایم.
۸. خلاصه‌ای از میکروارگانیسم‌های مهم پزشکی در یک قسمت مجزا جمع‌بندی شده است تا دسترسی به اطلاعات، تسهیل شده و مقایسه یک ارگانیسم با دیگران مقدور شود.
۹. پنجاه case بالینی ارائه شده تا خواننده با شیوه کوتاه و حل مسئله بتواند آن را تحلیل کند. این case‌ها، اهمیت دروس علوم پایه را در تشخیص‌های بالینی نشان می‌دهند.
۱۰. تصاویر رنگی از یافته‌های بالینی مهم، نظیر ضایعات بیماری‌های عفونی، رنگ آمیزی گرم باکتری‌ها، تصاویر میکروسکوپ الکترونی ویروس‌ها، و تصاویر میکروسکوپی قارچ‌ها، تک یاخته‌ها و کرم‌ها آورده شده است.
۱۱. از مطالب جدید ویراست سیزدهم، می‌توان به ۹ فصل در باب بیماری‌های عفونی اشاره کرد که از منظر دستگاه‌های عضوی بدن شرح داده شده‌اند. مطالب این فصول، به صورت فشرده نگاشته شده و برای آشنایی مقدماتی دانشجویان پزشکی با این حوزه مناسب هستند. عناوین این ۹ فصل عبارت‌انداز: عفونت‌های استخوان و مفصل، عفونت‌های قلبی، عفونت‌های دستگاه عصبی مرکزی، عفونت‌های گوارشی، عفونت‌های لگنی، عفونت‌های دستگاه تنفسی فوقانی، عفونت‌های دستگاه تنفسی تحتانی، عفونت‌های پوست و بافت نرم، و عفونت‌های دستگاه ادراری.

پس از سال‌ها تدریس میکروب‌شناسی پزشکی و بیماری‌های عفونی بالینی، معتقدم دانشجویان به کتابی نیاز دارند که اطلاعات ضروری را در یک قالب خواندنی، جذب و چندجانبه ارائه دهد. امیدوارم این کتاب واجد این ملاک‌ها باشد.

دکتر وارن لوینسون، Ph.D., M.D.

سان فرانسیسکو، کالیفرنیا

ماه ژانویه ۲۰۱۴

به نام یگانه هستیبخش

کتابی که پیش رو دارید، ترجمه‌ای است از ویرایش سیزدهم خلاصه و آزمونهای میکروب‌شناسی پزشکی که توسط همکاران محترم آقای دکتر عبدالرضا منصوری راد و آقای دکتر عبدالحسین ستوده‌نیا به طور سلیس و با وسواس ویژه‌ای به تحریر درآمده است، و شامل مباحث باکتری‌شناسی پایه، باکتری‌شناسی بالینی، ویروس‌شناسی پایه، ویروس‌شناسی بالینی است، و قابل استفاده و بهره‌گیری برای دانشجویان گروه پزشکی و امتحانات جامع علوم پایه، پرهاسترنی، و دستیاری می‌باشد. در ویراست جدید، دو تغییر عمده به چشم می‌خورد: نخست آنکه، بخش جدیدی تحت عنوان بیماری‌های عفونی به کتاب اضافه شده که خود شامل ۹ فصل است؛ دوم آنکه در انتهای فصل‌های کتاب، پرسش‌های خود ارزیابی افزوده شده‌اند. کتاب خلاصه جاووتز منبعی عالی برای آموزش میکروب‌شناسی پزشکی در سطح علوم پایه پزشکی و نیز مقاطع کارشناسی ارشد و دکترا است. کتاب اساساً برای تدریس میکروب‌شناسی و آمادگی در امتحانات نوشته شده است و بیش از ۶۰۰ سؤال نمونه و case مختلفی که در بخش‌های ضمیمه آن مطرح شده، آموزش را با سنجش و تمرین در هم آمیخته است. قسمت خلاصه میکروب‌های مهم نیز برای مراجعه سریع در موارد ضروری عالی است. تصاویر رنگی این ویرایش، به غنای مطالب کمک می‌کند، امید که بهره‌کافی و وافی از مطالعه آن ببرید.

دکتر پرویز مالک نژاد

استاد میکروب‌شناسی دانشگاه علوم پزشکی تهران

بهار ۱۳۹۴

راهنمای استفاده از این کتاب

۱. **فهرست هر فصل:** فهرستی از عناوین هر فصل ارائه شده تاخونندگان ارجمند بتوانند با نگاهی گذرا، از مطالب مورد بحث در هر فصل آگاه شوند.
۲. **متن کتاب:** توصیفی است کامل و فشرده از مطالب مهم طبی برای دانشجویان حرفه‌ای، که خود شامل باکتری‌شناسی پایه و بالینی (فصل‌های ۱ تا ۲۷)، وویروس‌شناسی پایه و بالینی (فصل‌های ۲۸ تا ۴۶) است. متن کتاب شامل ۹ فصل در باب بیماری‌های عفونی نیز می‌شود که عبارت‌اند از عفونت‌های استخوان و مفصل (فصل ۷۰)، عفونت‌های قلبی (فصل ۷۱)، عفونت‌های دستگاه عصبی مرکزی (فصل ۷۲)، عفونت‌های گوارشی (فصل ۷۳)، عفونت‌های لگنی (فصل ۷۴)، عفونت‌های دستگاه تنفسی فوکانی (فصل ۷۵)، عفونت‌های دستگاه تنفسی تحتانی (فصل ۷۶)، عفونت‌های پوست و بافت نرم (فصل ۷۷)، و عفونت‌های دستگاه ادراری (فصل ۷۸).
۳. **خلاصه ارگانیسم‌ها:** بخشی است برای مرور سریع مطالب، قبل از شرکت در آزمون‌ها، که به توصیف ویژگی‌های مهم ارگانیسم‌ها می‌پردازد (قسمت ششم کتاب).
۴. **پرسش‌های خودارزیابی:** در پایان هر فصل، پرسش‌هایی به سبک پرسش‌های آزمون USMLE به همراه پاسخ آنها ارائه شده‌اند.
۵. **نکات USMLE:** بخشی است متشکل از ۱۱ جدول حاوی آن دسته از اطلاعات مهم همه‌گیری‌شناسی و بالینی که برای پاسخ‌دادن به پرسش‌های آزمون USMLE مفید هستند (قسمت هشتم کتاب).
۶. **سؤالات USMLE:** ۶۵۴ نمونه سؤال که برای آزمون‌های کلاس درس و نیز مرور مطالب آزمون USMLE قابل استفاده هستند (قسمت نهم کتاب).
۷. **نمونه امتحان کامل USMLE:** دو نمونه امتحان با قالب USMLE که هر یک شامل ۴۰ پرسش هستند (قسمت دهم کتاب).
۸. **چکیده:** شامل نکات خلاصه‌ای که در پایان هر فصل علوم پایه ارائه شده‌اند.
۹. **پرسش‌های بالینی:** شامل پنجاه case که به توصیف بیماری‌های مهم عفونی پرداخته، و بر مطالب تشخیصی تأکید دارند (قسمت هفتم کتاب).
۱۰. **تصاویر بالینی:** بیش از ۵۰ تصویر از ضایعات مهم بالینی، مطالب متن کتاب را به صورت مصوّر نمایش داده‌اند.

فصل

۱

مقایسه باکتری‌ها با میکروارگانیسم‌های دیگر

فهرست مطالب فصل

چکیده
پرسش‌های خودارزیابی
نمونه سوالات USMLE و امتحانات درسی

میکروب‌هایی که سبب ایجاد بیماری عفونی می‌شوند
ویژگیهای مهم ظاهری میکروب‌ها
یوکاریوت‌ها و پروکاریوت‌ها
اصطلاح‌شناسی

ویژگیهای مهم ظاهری میکروب‌ها

بسیاری از خصوصیات اصلی این ارگانیسم‌ها در جدول ۱-۲ شرح داده شده است. یکی از صفات بارز آنها این است که باکتری‌ها، قارچ‌ها، تک‌یاخته‌ها و کرم‌ها همگی سلولی هستند، در صورتی که ویروس‌ها چنین نیستند. اصولاً اساس این تفاوت سه معیار ذیل است:

(۱) ساختمان. سلول‌ها دارای هسته^۷ یا نوکلئوئیدی^۸ هستند (قسمت زیر را ببینید) که حاوی DNA بوده، توسط سیتوپلاسم احاطه شده است؛ در سیتوپلاسم پروتئین ساخته شده و انرژی تولید می‌شود. ویروس‌ها دارای یک مرکز داخلی^۹ مشکل از مواد ژنتیکی (RNA یا DNA) هستند اما سیتوپلاسم ندارند و بدین ترتیب برای ساخت پروتئین و تولید انرژی به سلول‌های میزبان وابسته هستند.

- 1. Protozoa.
- 2. Helminths.
- 3. Prokaryote.
- 4. Protists.
- 5. Animals.
- 6. Parasite.
- 7. Nucleus.
- 8. Nucleoid.
- 9. Inner Core.

میکروب‌هایی که سبب ایجاد بیماری عفونی می‌شوند

عوامل بیماری‌های عفونی انسان به پنج گروه عمده از ارگانیسم‌ها تعلق دارند: باکتری‌ها، قارچ‌ها، تک‌یاخته‌ها^۱، کرم‌ها^۲ و ویروس‌ها. باکتری‌ها به سلسله پروکاریوت‌ها^۳ متعلق بوده، قارچ‌ها (مخمرها و کپک‌ها) به سلسله قارچ‌ها، و تک‌یاخته‌ها اعضای سلسله آغازیان^۴ بوده، و کرم‌ها در سلسله جانوران^۵ طبقه‌بندی می‌شوند (جدول ۱-۱). آغازیان و قارچ‌ها براساس این که تک‌سلولی بوده، و یا ارگانیسم‌های نسبتاً ساده چندسلولی باشند، از جانوران و گیاهان متمایز می‌گردند. در مقابل، کرم‌ها ارگانیسم‌های چندسلولی پیچیده‌ای هستند. کرم‌ها و تک‌یاخته‌ها معمولاً توأم باهم انگل^۶ نامیده می‌شوند. ویروس‌ها از دیگر ارگانیسم‌ها کاملاً متمایز هستند؛ این عوامل سلول نبوده و فقط در داخل سلول‌ها می‌توانند تکثیر یابند.

- که باکتری‌ها پروکاریوتیک محسوب می‌شوند.
- (۱) سلول یوکاریوتیک حاوی یک هستهٔ حقیقی همراه با کروموزوم‌های متعدد است، که توسط غشای هسته^۵ احاطه شده و از دستگاه میتوزی^۶ برای تخصیص تعداد کروموزوم‌های برابر، جهت تولید سلول‌های نسل بعد، استفاده می‌کند.
- (۲) نوکلئوئید سلول پروکاریوتیک حاوی یک مولکول حلقوی منفرد از جنس DNA است که سازمان‌دهی چندانی ندارد و فاقد غشای هسته و دستگاه میتوزی است (جدول ۱-۳).

علاوه بر انواع مختلف هسته، این دو گروه از سلول‌ها با معیارهای متعدد دیگری نیز از هم مشخص می‌شوند:

(۱) سلول‌های یوکاریوتیک حاوی اندامک‌هایی^۷، مثل میتوکندری و لیزوژوم^۸ هستند، ریبوزوم‌های^۹ بزرگ‌تری (۸۰S) داشته، درحالی‌که پروکاریوت‌ها فاقد هر گونه اندامک بوده و ریبوزوم‌های کوچک‌تری (۷۰S) دارند.

(۲) اغلب پروکاریوت‌ها دارای یک دیوارهٔ خارج سلولی محکم هستند که به عنوان یک جزء ساختمانی منحصر به فرد، حاوی پپتیدوگلیکان^{۱۰}، نوعی پلیمر از اسیدهای آمینه و قند، است. از طرف دیگر یوکاریوت‌ها پپتیدوگلیکان ندارند. یوکاریوت‌ها، توسط غشای سلولی انعطاف‌پذیر محصور بوده و یا، در مورد قارچ‌ها، دارای یک دیواره سلولی محکم از جنس کیتین هستند که عموماً چارچوب سلول را شکل می‌دهد. کیتین، یک هوموپلیمر از جنس N-استیل گلوکزامین است.

(۳) غشای سلولی یوکاریوتیک‌ها حاوی استرونول^{۱۱} است، در حالی که هیچ پروکاریوتی، به جز مایکوپلاسمای^{۱۲} های فاقد دیواره سلولی، در داخل غشای خود استرونول ندارد. معیار دیگری که براساس آن می‌توان ارگانیسم‌های مزبور را از یکدیگر تفکیک کرد، قابلیت حرکت^{۱۳} است. اغلب تک‌یاخته‌ها و بعضی از باکتری‌ها متحرک بوده، در صورتی که قارچ‌ها و ویروس‌ها توانایی حرکت ندارند. تک‌یاخته‌ها گروهی ناهمگن هستند که دارای سه اندام

جدول ۱-۱. ارتباط بیولوژیک میکروارگانیسم‌های بیماری‌زا با یکدیگر

سلسله بیماریزا	میکروارگانیسم‌های نوع سلول
جانوران	کرم‌ها
آغازیان	تک‌یاخته‌ها
قارچ‌ها	یوکاریوتیک یوکاریوتیک و کپک‌ها)
پروکاریوت‌ها	باکتری‌ها
—	ویروس‌ها

(۲) روش تکثیر. سلول‌ها یا به روش « تقسیم دوتایی »^۱ و یا به صورت میتوز^۲ تکثیر می‌یابند، که در خلال آن، یک سلول مادر با حفظ ساختمان سلولی تقسیم شده و دو سلول نسل بعدی را پدید می‌آورد. سلول‌های پروکاریوتیک مثل باکتری‌ها به روش تقسیم دوتایی تکثیر می‌یابند در حالی که سلول‌های یوکاریوتیک^۳ از راه میتوز تکثیر می‌یابند. در مقابل، ساختمان ویروس‌ها از هم باز شده، نسخه‌های متعددی از پروتئین و اسیدهای نوکلئیک خود تولید کرده، و نسخه‌های مذکور سرهمندی شده و ویروس‌های نسل بعد را به وجود می‌آورند. علاوه براین، ویروس‌ها مجبورند در داخل سلول‌های میزان تکثیر یابند زیرا همان طور که قبلاً نیز ذکر شد، آنها فاقد سیستم‌های ساخت پروتئین و تولید انرژی هستند. به جز ریکتزیاها و کلامیدیاها که باکتری بوده ولی برای رشد به سلول‌های میزان نیاز دارند، دیگر باکتری‌ها می‌توانند به صورت خارج سلولی تکثیر یابند.

(۳) ماهیت اسید نوکلئیک. سلول‌ها، حاوی هم DNA و هم RNA هستند، در صورتی که ویروس‌ها فقط یکی از آن دو را دارا بوده و در آن واحد، حاوی هر دو نوع اسید نوکلئیک نیستند.

یوکاریوت‌ها و پروکاریوت‌ها

سلول‌ها به دو گروه بنیادی مختلف تقسیم می‌شوند، یوکاریوت‌ها و پروکاریوت‌ها، که دو گروه مزبور براساس ساختمان و پیچیدگی سازمان‌دهی^۴ از یکدیگر مشخص می‌شوند. قارچ‌ها و تک‌یاخته‌ها یوکاریوتیک بوده، در صورتی

1. Binary Fission.
2. Mitosis.
3. Eukaryotic.
4. Organization.
5. Nuclear membrane.
6. Mitotic apparatus.
7. Organelles.
8. Lysosome.
9. Ribosome.
10. Peptidoglycan.
11. Sterol.
12. Mycoplasma.
13. Motility.

جدول ۱-۲. مقایسه ارگانیسم‌های مهم از نظر پزشکی

مشخصات	ویروس‌ها	باکتری‌ها	قارچ‌ها	تک‌یاخته‌ها و کرم‌ها
سلول	نیستند	نیستند	نیستند	هستند
قطر تقریبی (μm) ^۱	۰/۰۲ تا ۰/۲	۱ تا ۵	۳ تا ۱۰ (مخمرها)	۱۵ تا ۲۵ (تروفوزوئیت‌ها)
اسید نوکلئیک	DNA یا RNA	هم DNA و هم RNA	هم RNA و هم DNA	هم RNA و هم DNA
نوع هسته	ندارند	پروکاریوتیک	پروکاریوتیک	پروکاریوتیک
ریبوزوم	ندارند	۸۰S	۸۰S	۸۰S
میتوکندری	ندارند	ندارند	دارند	دارند
ماهیت سطح خارجی	کاپسید پروتئینی و پوشش لیپوپروتئینی	دیواره سلولی محکم	دیواره سلولی محکم	غشاء انعطاف‌پذیر
حرکت	ندارند	بعضی دارند	ندارند	اغلب دارند
روش تکثیر	تقسیم دوتایی ندارند	تقسیم دوتایی	جوانه‌زدن یا میتوز ^۲	میتوز ^۳

۱. جهت مقایسه، قطر گویچه سرخ انسان ۷ میکرون است.

۲. مخمرها از طریق جوانه شدن تقسیم می‌شوند درحالی که کپک‌ها تقسیم میتوز دارند.

۳. سلول‌های کرم‌ها از راه میتوز تقسیم می‌شوند، ولی خود ارگانیسم از راه یک چرخه جنسی پیچیده تولید مثل می‌کند.

جدول ۱-۳. مشخصات سلول‌های پروکاریوتیک و یوکاریوتیک

مشخصات	سلول‌های باکتریال	سلول‌های انسان	پروکاریوت‌ها
در داخل غشاء هسته	بله	خیر	بله
تقسیم میتوز	بله	خیر	بله
همراه با هیستون	بله	خیر	DNA
تعداد کروموزوم	یک عدد	بیش از ۱ عدد	بله
اندامک‌های دارای غشا	خیر	خیر	اندازه ریبوزوم
مثل میتوکندری و لیزوژوم			دیواره سلولی حاوی پپتیدوگلیکان
۸۰S		۷۰S	
خیر		بله	

متفاوت برای حرکت می‌باشند: تازک^۱، مژک^۲ و پاهای کاذب^۳. باکتری‌های متحرک فقط توسط تازک حرکت می‌نمایند.

اصطلاح‌شناسی

باکتری‌ها، قارچ‌ها، تک‌یاخته‌ها و کرم‌ها براساس نظام لینیه‌ای دوکلمه‌ای نامگذاری می‌شوند که شامل نام جنس و

گونه است، اما نامگذاری ویروس‌ها خارج از این قاعده است. مثلاً در مورد باکتری معروف اشیشیا کولی، *Escherichia coli* نام جنس و *coli* نام گونه است. به همین ترتیب در نام مخمر کاندیدا آلبیکنس، *Candida albicans* نام جنس و *albicans* نام گونه است. اما ویروس‌ها عموماً یک نام تک‌کلمه‌ای دارند مثل rabies (فلج اطفال)، measles (سرخک) یا herpes (هاری). نام برخی ویروس‌ها دوکلمه‌ای است، مانند simplex (تب‌خال)، اما این دو کلمه بیانگر جنس و گونه نیست.

چکیده

- عوامل مسبب بیماری‌های عفونی شامل باکتری‌ها، قارچ‌ها (مخمرها و کپک‌ها)، تک‌یاخته‌ها، کرم‌ها، و ویروس‌ها هستند.
- سلول باکتری دارای هسته پروکاریوتی است، در حالی که سلول‌های انسان، قارچ‌ها، تک‌یاخته‌ها و کرم‌ها دارای هسته یوکاریوتی هستند. ویروس‌ها درواقع سلول نیستند و هسته ندارند.
- تمام سلول‌ها هم دارای RNA و هم DNA هستند،

1. Flagella.

2. Cilia.

3. Pseudopods.

کدامیک از میکروب‌های زیر حاوی RNA یا DNA بوده ولی قادر به دوی آنها به طور هم‌زمان نباشد؟

- (الف) باکتری‌ها
- (ب) کپک‌ها
- (ج) تک‌یاخته‌ها
- (د) ویروس‌ها
- (ه) مخمرها

۳. کدامیک از موارد زیر حاوی نوعی DNA است که توسط غشای هسته‌ای محصور نشده است؟

- (الف) باکتری‌ها
- (ب) کپک‌ها
- (ج) تک‌یاخته‌ها
- (د) مخمرها

پاسخ‌ها

۱. (ج)
۲. (د)
۳. (الف)

نمونه سؤالات USMLE و امتحانات درسی

پرسش‌های مربوط به مطالب این فصل، در بخش باکتری‌شناسی پایه از قسمت نهم این کتاب (پرسش‌های تمرینی USMLE) و نیز در قسمت دهم آن (نمونه امتحان کامل USMLE) آمده است.

در حالی که ویروس‌ها فقط یکی از آنها، یا DNA و RNA یا دارند.

- سلول‌های باکتری و قارچ توسط یک دیواره سلولی محکم احاطه شده‌اند، در حالی که سلول‌های انسان، تک‌یاخته‌ها، و کرم‌ها دارای غشای سلولی انعطاف‌پذیر هستند.
- دیواره سلولی باکتری‌ها دارای پیتیدوگلیکان است در حالی که دیواره سلولی قارچ‌ها دارای کیتین است.

پرسش‌های خودارزیابی

۱. فرض کنید در حال تماشی برنامه‌ای تلویزیونی هستید که به بحث درباره ویروس‌هایی موسوم به باکتریوفاژها می‌پردازد که می‌توانند باکتری‌ها را از بین برند. هم‌اتاقی شما می‌گوید: «وا! شاید بتوان از ویروس‌ها برای کشتن باکتری‌هایی استفاده کرد که سبب ایجاد عفونت در افراد می‌شوند! تو در حال گذراندن درس میکروبیولوژی هستی؛ چه تفاوتی بین ویروس‌ها و باکتری‌ها وجود دارد؟» کدامیک از جملات زیر می‌تواند صحیح‌ترین پاسخ باشد؟

(الف) ویروس‌ها قادر می‌توانند بوده، ولی باکتری‌ها دارای میتوکندری هستند.

(ب) ویروس‌ها قادر هستند بوده، ولی باکتری‌ها دارای هستک هستند.

(ج) ویروس‌ها قادر ریبوزوم بوده، ولی باکتری‌ها دارای ریبوزوم هستند.

(د) ویروس‌ها از طریق تقسیم دوتایی تکثیر یافته، ولی باکتری‌ها از طریق میتوز تکثیر می‌یابند.

(ه) ویروس‌ها پروکاریوتیک بوده، ولی باکتری‌ها یوکاریوتیک هستند.

۲. باکتری‌ها، قارچ‌ها (مخمرها و کپک‌ها)، ویروس‌ها، و تک‌یاخته‌ها از علل مهم ایجاد بیماری در انسان هستند.

فصل

۲

ساختمان سلول‌های باکتریایی

فهرست مطالب فصل

ساختمان‌های خارج از دیواره سلولی

هاگ‌های باکتریایی

چکیده

پرسش‌های خودارزیابی

نمونه سوالات USMLE و امتحانات درسی

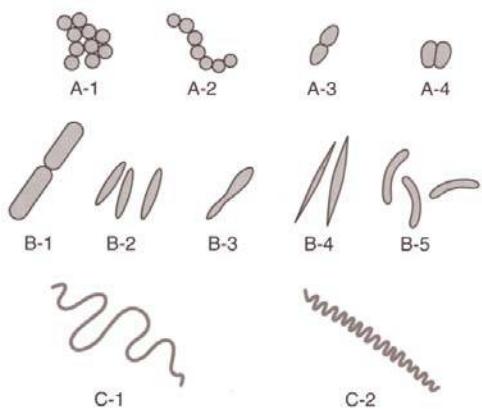
شكل و اندازه باکتری‌ها

ساختمان باکتری‌ها

دیواره سلولی

غشاء سیتوپلاسمی

سیتوپلاسم

شکل ۲-۱. شکل باکتری‌ها. الف: کوکسی‌ها: به صورت توده‌ای مثل استافیلوکوک (A-1); زنجیره‌ای مثل استرپتوكوک (A-2); به صورت جفت با انتهای باریک مثل استرپتوكوک پنومونی (A-3); به صورت جفت با شکل لوبیایی مثل نیسرویا (A-4). ب: میله‌ای (باسیله‌ها): با انتهای مربعی مثل باسیلوس‌ها (B-1); با انتهای گرد مثل سالمونلا (B-2); چمامی شکل مثل کورینبایکتیوم (B-3); دوکی شکل مثل فوزوبایکتیوم (B-4); ویرگول شکل مثل ویریو (B-5). ج: اسپیروکت‌ها: حلقه‌های باز مثل بورلیا (C-1); حلقه‌های بسته مثل تریونماها (C-2).

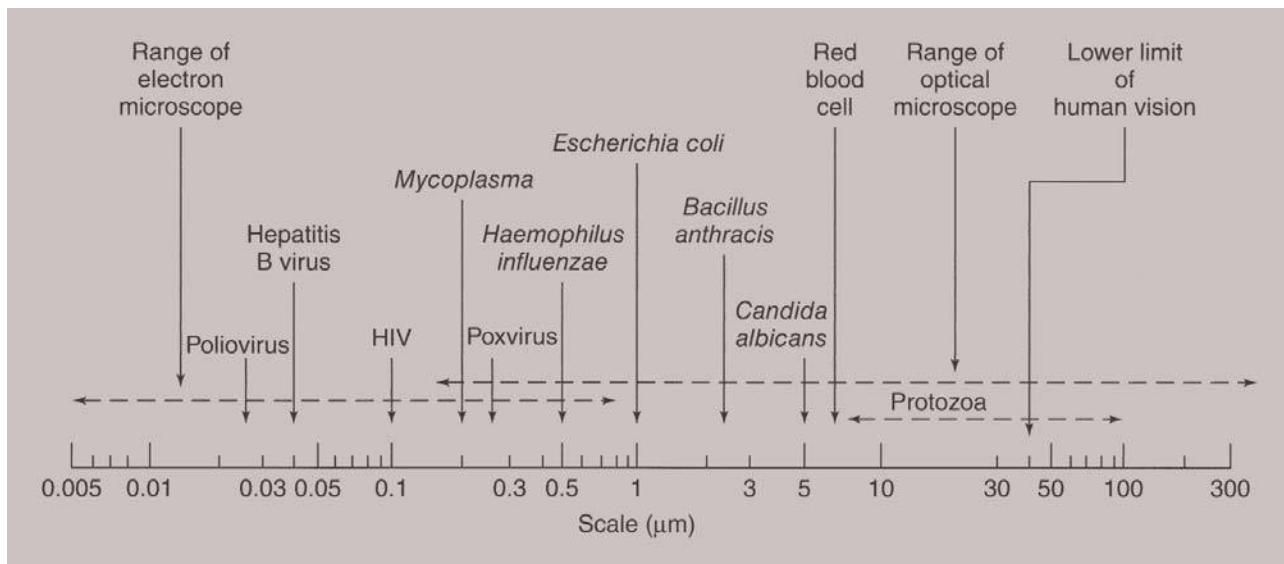
- 1. Cocc.
- 2. Bacilli.
- 3. Spirochetes.
- 4. Pleomorphic.
- 5. Arrangement.
- 6. Diplococci.
- 7. Streptococci.
- 8. Staphylococci.

شكل و اندازه باکتری‌ها

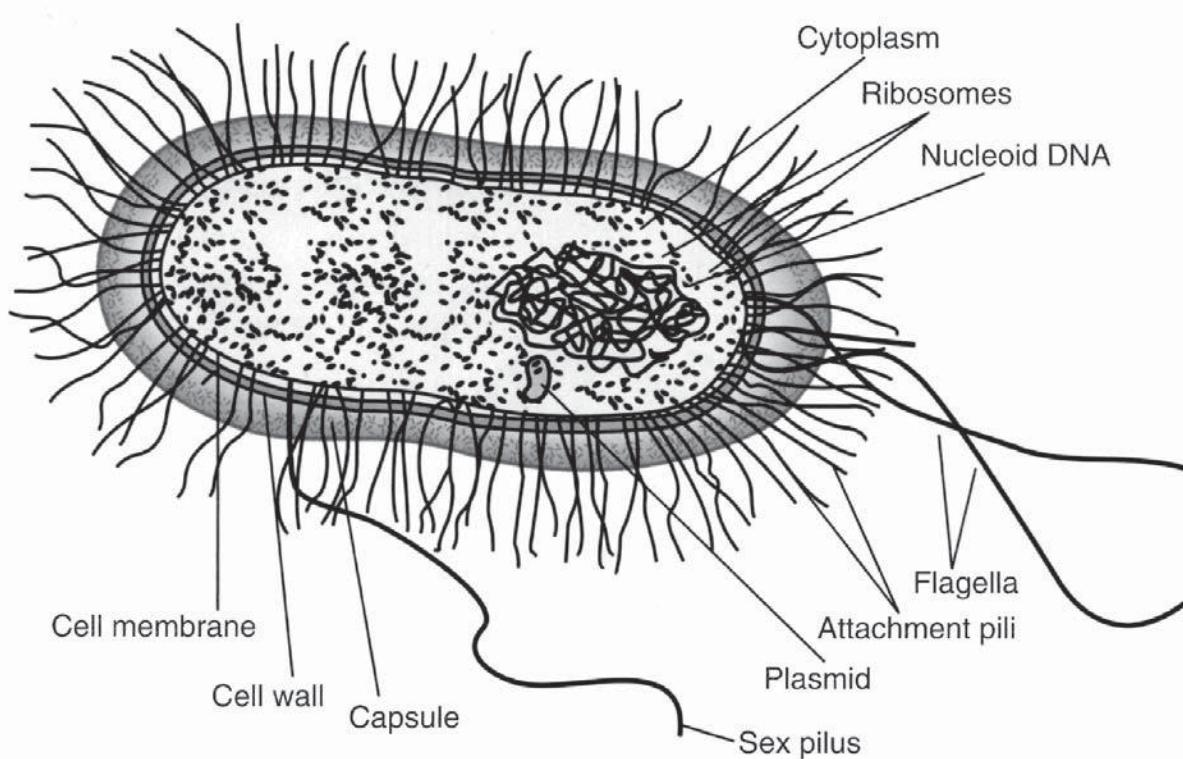
باکتری‌ها براساس شکل ظاهری به ۳ گروه اصلی تقسیم می‌شوند: کوکسیها^۱, باسیله‌ها^۲ و اسپیروکت‌ها^۳ (شکل ۲-۱). کوکسیها گرد، باسیله‌ها استوانه‌ای شکل و اسپیروکت‌ها مارپیچی شکل هستند. بعضی از باکتری‌ها شکل‌های متفاوتی دارند و پلئومورفیک^۴ (چندشکلی) نامیده می‌شوند. شکل ظاهری یک باکتری توسط دیواره سلولی محکم آن مشخص می‌شود. ظاهر میکروسکوپی هر باکتری، یکی از مهم‌ترین معیارهای شناسایی آن می‌باشد.

علاوه بر خصوصیات ظاهری باکتریها، نحوه قرارگرفتن^۵ آنها نیز حائز اهمیت می‌باشد. به عنوان مثال، برخی از کوکسی‌ها به صورت جفت (دیپلولوکوک)^۶, برخی دیگر به صورت زنجیره‌ای (استرپتوكوک)^۷ و گروهی دیگر به صورت دسته‌های خوش‌انگوری (استافیلوکوک)^۸ قرار می‌گیرند. نحوه قرارگرفتن باکتری‌ها به شدت چسبندگی آنها به هم و موقعیت آنها نسبت به یکدیگر در زمان تقسیم سلولی بستگی دارد. نحوه قرارگرفتن باسیله‌ها و اسپیروکت‌ها از نظر پژوهشکی کمتر حائز اهمیت می‌باشد و در این فصل مورد بحث قرار نمی‌گیرد.

اندازه باکتری‌ها از حدود ۰/۰۵ تا ۵ میکرون متفاوت می‌باشد (شکل ۲-۲). کوچک‌ترین باکتری‌ها (مايكوبلاسمها) دارای اندازه‌ای در حدود بزرگترین

شکل ۲-۲. اندازه باکتری‌ها، ویروس‌ها، مخمرها، تک‌باخته‌ای‌ها و گوچه‌های سرخ خون انسان. باکتری‌ها از کوچکترین آنها، مایکوپلاسماهای، تا بزرگترین آنها باسیلوس آنتراسیس، دارای اندازه‌های متفاوتی می‌باشند. ویروسها نیز از پولیوویروس، یکی از کوچکترین ویروسها، تا پا کس‌ویروس‌ها، بزرگترین آنها دارای اندازه‌های متفاوتی هستند. مخمرها، مثل کاندیدا آلبیکنس، معمولاً بزرگ‌تر از باکتریها هستند. تک‌باخته‌ای‌ها شکل‌هایی متفاوت و اندازه‌هایی بسیار متنوع دارند HIV، ویروس نقص ایمنی انسانی.

شکل ۲-۳. ساختمان باکتری.

جدول ۱-۲. ساختمان‌های باکتریایی.

جزئی ضروری	ساختمان	ترکیب شیمیایی	عملکرد
دیواره سلولی	اسکلت گلیکان (قندی) همراه با زنجیره‌های جانبی پپتیدی با اتصالات متقاطع	اسکلت گلیکان (قندی) همراه با زنجیره‌های جانبی پپتیدی با اتصالات متقاطع	حفاظ مکمل، حفاظت در برابر فشار اسمزی، محل اثر پنی‌سیلین‌ها و سفالوسپورین‌ها، با اثر لیزوژوم از هم می‌پاشد.
پپتیدوگلیکان	غشای خارجی باکتری‌های گرم منفی	لیپید A پلی‌ساکارید	جزء سمی اندوتوكسین آنتی‌زن اصلی سطحی که اغلب در تشخیص آزمایشگاهی مورد استفاده قرار می‌گیرد آنتی‌زن اصلی سطحی، اما به ندرت در تشخیص آزمایشگاهی به کار می‌رود.
رشته‌های سطحی باکتری‌های گرم مثبت	غشای پلاسمایی ریبوزوم	اسید تایکوئیک	محل اثر آنزیم‌های اکسیدانتیو و انتقال دهنده ساخت پروتئین، محل اثر آمینوگلیکوزیدها، اریتروماکسین، تتراسیکلین‌ها و کلرامفینیکل مواد ژنتیکی شرکت در تقسیم سلولی و ترشح حاوی بسیاری از آنزیم‌های هیدرولیزکننده از جمله بتالاکتامازها
نوکلئوئید	غشای پلاسمایی پری‌پلاسم	لیبوپروتئین دولایه بدون استرول RNA و پروتئین در زیرواحدهای ۳۰S و ۵۰S DNA	محل اثر آنزیم‌های اکسیدانتیو و انتقال دهنده ساخت پروتئین، محل اثر آمینوگلیکوزیدها، اریتروماکسین، تتراسیکلین‌ها و کلرامفینیکل مواد ژنتیکی شرکت در تقسیم سلولی و ترشح حاوی بسیاری از آنزیم‌های هیدرولیزکننده از جمله بتالاکتامازها
کپسول	غشای خارجی	پلی‌ساکارید ^۱ گلیکوپروتئین	محافظت در برابر بیگانه خواری دونو: (۱) تسهیل اتصال به سطوح سلولی؛ (۲) پلی‌جنSSI، تسهیل اتصال دو باکتری به یکدیگر در حین کونژوگاسیون حرکت مقاومت به بی‌آبی، حرارت و مواد شیمیایی حاوی ژنهای مسئول مقاومت آنتی‌بیوتیکی و ژن توکسین‌ها محل تجمع مواد مغذی در سیتوپلاسم در چسبندگی به سطوح مختلف نقش دارد
پیلی یا فیمبریا	پلاسمید	پروتئین پوشش مشابه کراتین، اسید دیپیکولینیک	محافظت در برابر بیگانه خواری دونو: (۱) تسهیل اتصال به سطوح سلولی؛ (۲) پلی‌جنSSI، تسهیل اتصال دو باکتری به یکدیگر در حین کونژوگاسیون حرکت مقاومت به بی‌آبی، حرارت و مواد شیمیایی حاوی ژنهای مسئول مقاومت آنتی‌بیوتیکی و ژن توکسین‌ها محل تجمع مواد مغذی در سیتوپلاسم در چسبندگی به سطوح مختلف نقش دارد
تاژک هاگ	گرانول	DNA گلیکوژن، لیپید، پلی‌فسفات‌ها	۱. به جز باسیلوس آنتراسیس که کپسول آن، پلی‌پپتیدی از جنس اسید D-گلوتامیک می‌باشد.
دیواره سلولی	گلیکوکالیکس	پلی‌ساکارید	کپسول گرانول گلیکوکالیکس

دیواره سلولی^۳ خارجی‌ترین جزء مشترک تمامی باکتری‌ها می‌باشد (به جز گونهٔ مایکوپلاسمها که با غشای سلولی محدود شده و دیواره سلولی ندارند). بعضی از باکتری‌ها دارای اجزای سطحی مثل کپسول، تاژک و پیلی^۴ می‌باشند که در خارج از دیواره سلولی واقع شده، کمتر شایع بوده و در ادامه مطلب شرح آنها آمده است.

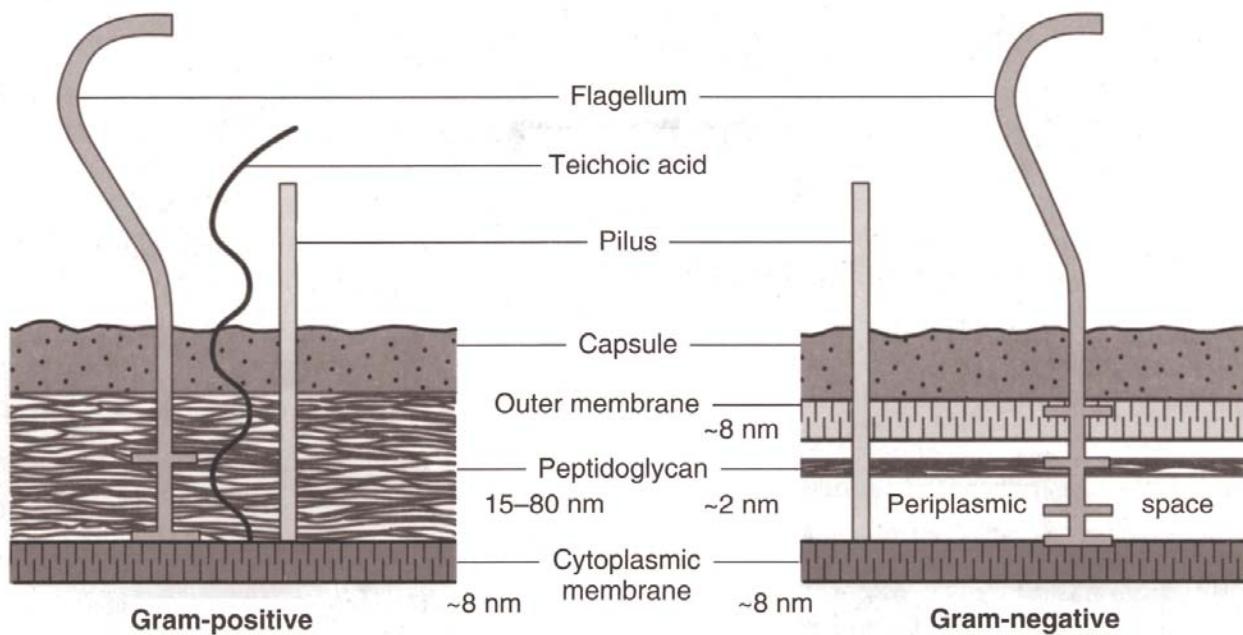
1. Poxviruses.
3. Cell wall.

2. Yeasts.
4. Pili.

ویروسها (پاکس ویروسها)^۱ بوده و کوچکترین ارگانیسمی محسوب می‌شوند که می‌توانند خارج از سلول میزبان زنده باقی بمانند. بزرگترین باکتریهای میله‌ای شکل، اندازه‌ای معادل اندازه بعضی از مخمرها^۲ و گویچه سرخ خون انسان (۷ میکرون) دارند.

ساختمان باکتری‌ها

نمونهٔ ساختمان یک باکتری در شکل ۲-۳ نشان داده شده و هر یک از اجزای مهم آن نیز در جدول ۱-۲ ذکر شده‌اند.

شکل ۲-۴. دیواره سلولی باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی. دقیق کنید که در باکتری‌های گرم مثبت پیپتیدوگلیکان نسبت به باکتری‌های گرم منفی بسیار ضخیم‌تر می‌باشد. همچنان توجه فرمایید که فقط باکتری‌های گرم منفی دارای غشاء خارجی حاوی اندوتوكسین (لیپوپلی ساکارید [LPS]) بوده، و دارای فضای پری‌پلاسمی حاوی بتالاکتاماز می‌باشند. تعدادی از باکتری‌های گرم مثبت مهم مثل، استافیلوکوک‌ها و استرپتوکوک‌ها اسیدهای تایکوئیک دارند.

(۱) لایه پیپتیدوگلیکان در باکتری‌های گرم مثبت بسیار ضخیم‌تر از گرم منفی‌ها می‌باشد. بسیاری از انواع باکتری‌های گرم مثبت رشته‌هایی از اسید تایکوئیک^۱ دارند که از پیپتیدوگلیکان بیرون زده است، در حالی که در مورد باکتری‌های گرم منفی چنین نیست.

(۲) در مقابل، باکتری‌های گرم منفی دارای یک لایه خارجی پیچیده، مرکب از لیپوپلی‌ساکارید^۲، لیپوپروتئین و فسفولیپید می‌باشند. لایه مابین غشاء خارجی و غشاء سیتوپلاسمی در باکتری‌های گرم منفی فضای پری‌پلاسمی^۳ می‌باشد که در برخی از گونه‌ها محل قرارگرفتن آنزیمی به نام بتالاکتاماز^۴ می‌باشد؛ آن‌زیم مذبور پنی‌سیلین‌ها و دیگر داروهای بتا‌لاکتم را از بین می‌برد.

دیواره سلولی چند خاصیت مهم دیگر نیز دارد:

(۱) در ارگانیسم‌های گرم منفی، حاوی اندوتوكسین^۵ است، که یک نوع لیپو‌پلی‌ساکارید می‌باشد.

جدول ۲-۲. مقایسه دیواره سلولی باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی

ترکیب	سلول‌های گرم مثبت	سلول‌های گرم منفی
پیپتیدوگلیکان	ضخیم‌تر، چند لایه	نازک‌تر، یک لایه
اسید تایکوئیک	بله	خیر
لیپوپلی‌ساکارید (اندوتوكسین)	بله	خیر

دیواره سلولی در قسمت خارج غشاء سیتوپلاسمی واقع شده و از پیپتیدوگلیکان تشکیل شده است. پیپتیدوگلیکان از لحاظ ساختمنی به صورت یک حفاظ عمل کرده و خصوصیات ظاهری سلول را حفظ می‌نماید.

دیواره سلولی باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی ساختمن، ترکیب شیمیایی و ضخامت دیواره سلولی در باکتری‌های گرم مثبت و باکتری‌های گرم منفی با یکدیگر متفاوت می‌باشد (جدول ۲-۲، شکل ۲-۴، و کادر "رنگ‌آمیزی گرم").

1. Teichoic acid.
2. Lipopolysaccharide.
3. Periplasmic.
4. Beta-Lactamase.
5. Endotoxin.

اتصال یافته است که ترکیب دقیق این واحد از یک نوع باکتری به باکتری دیگر تغییر می‌یابد. دومورد از اسیدهای آمینه مذکور حائز توجهی خاص می‌باشند: اسید دی‌آمینو-پیمیلیک^{۱۳}، که خاص دیواره سلولی باکتریها می‌باشد و **D**-آلانین^{۱۴}، که در اتصالات متقابل^{۱۵} تترابیپتیدها و عملکرد پنی‌سیلین دخالت دارد. توجه داشته باشید که تترابیپتید مذبور دارای ایزومرهاست **D** اسیدهای آمینه می‌باشد که نادر هستند، درصورتی‌که اغلب پروتئینها حاوی ایزومرهای **L** می‌باشند. جزء مهم دیگر در این شبکه، اتصالات پیپتیدی متقابل بین دو تترابیپتید می‌باشد. این اتصالات در میان گونه‌های مختلف، متفاوت هستند؛ به عنوان مثال در استافیلوکوک اورئوس^{۱۶} پنج گلیسین، **D**-آلانین انتهایی را به پنولتیمات - **L** - لیزین^{۱۷} متصل می‌نمایند.

از آنجایی که پیپتیدوگلیکان در باکتریها وجود داشته ولی در سلول‌های انسان یافت نمی‌شود، هدف مناسب برای داروهای آنتی‌بیوتیک محسوب می‌گردد. موارد متعددی از این داروها، مثل پنی‌سیلین‌ها و سفالوسپورین‌ها^{۱۸} و نکومایسین ساخت ترکیب فوق را از طریق مهار آنزیم ترانس پیپتیداز که برای ایجاد اتصالات متقابل بین تترابیپتیدهای مجاور، ضروری است، مهار می‌نمایند (به فصل ۱۰ رجوع شود).

آنژیم لیزوژیم که در اشک، ترشحات مخاطی و بزاق انسان یافت می‌شود، می‌تواند با شکستن پیوندهای گلیکوزیل^{۱۹}، ساختمان پیپتیدوگلیکان را از هم پاشیده، و از این طریق در مقاومت طبیعی میزان نسبت به عفونتهاي میکروبی نقش ایفا کند. باکتری‌هایی که در معرض لیزوژیم قرار می‌گیرند، در نتیجه ورود آب به دلیل فشار اسمزی زیاد داخل سلول، متورم شده و از هم متلاشی می‌شوند. با این حال اگر چنین سلول‌هایی، در محلول دارای فشار اسمزی مساوی با فشار داخل باکتری قرار گیرند، به شکل کروی

(۲) پلی‌ساقاریدها و پروتئین‌های آن آنتی‌زن‌هایی هستند که در تشخیص آزمایشگاهی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

(۳) پروتئین‌های پورین^۱ آن در تسهیل عبور مولکول‌های کوچک هیدروفیلیک^۲ به داخل سلول به نوعی نقش تنظیم‌کننده اعمال می‌کنند. پروتئین‌های پورین موجود در دیواره خارجی باکتری‌های گرم منفی به صورت یک کanal عمل کرده و ورود مواد ضروری مثل قندها، اسیدهای آمینه، ویتامین‌ها، فلزات و بسیاری از داروهای ضد میکروبی مثل پنی‌سیلین‌ها را میسر می‌سازند.

دیواره سلولی باکتری‌های اسید - فاست
مايكوباكتريومها^۳، مثل مايكوباكتريوم توبركلازيس^۴، دارای یک دیواره سلولی غیر معمول می‌باشد و در نتیجه نمی‌توانند به روش گرم رنگ آمیزی شوند. از آنجایی که این باکتری‌ها پس از رنگ آمیزی با کربول فوشین^۵، به بی‌رنگ شدن با اسید - الكل مقاوم هستند، اسید - فاست^۶ نامیده می‌شوند. این خاصیت به غلظت زیاد لیپیدهایی در دیواره سلولی مربوط می‌شود که اسیدهای مايكوليک^۷ نامیده می‌شوند.

جزئیات مربوط به سه جزء دیواره سلولی یعنی پیپتیدوگلیکان، لیپوپلی ساکارید و اسید تایکوئیک، نظر به اهمیتی که دارند، در ذیل شرح داده شده است.

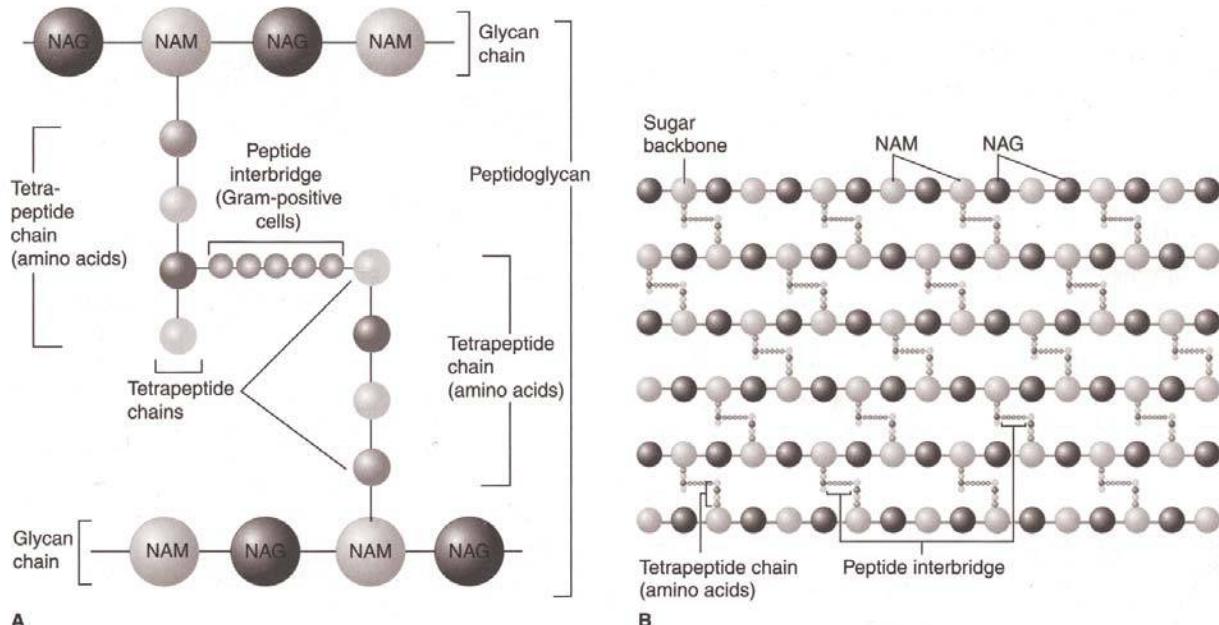
پیپتیدوگلیکان

پیپتیدوگلیکان شبکه‌ای پیچیده و در هم بافتہ از ماکرومولکول‌های منفرد متصل به هم (با پیوند کووالانسی) می‌باشد که تمام سلول را احاطه کرده است. این ماده فقط در دیواره سلولی باکتری‌ها یافت می‌شود و پوشش حفاظتی محکمی را برای سلول فراهم می‌آورد که در حفظ شکل خاص سلول اهمیت داشته و سلول را قادر می‌سازد تا محیط دارای فشار اسمزی کم، مثل آب را تحمل نماید. در شکل ۲-۵ قسمتی از لایه پیپتیدوگلیکان نشان داده شده است. اصطلاح "پیپتیدوگلیکان" از پیپتیدها و قندهایی (گلیکان^۸) مشتق شده که مولکول مذبور را به وجود می‌آورند. مورئین^۹ و موکوبیپتید^{۱۰} نیز لغات مترادف با پیپتیدوگلیکان می‌باشند.

شکل ۲-۵ اسکلت کربوهیدراتی را نشان می‌دهد که از مولکول‌های یک درمیان **N** - استیل مورامیک اسید^{۱۱} و **N** - استیل گلوكزآمین^{۱۲} تشکیل یافته است. به هر مولکول اسید مورامیک، یک تترابیپتید مرکب از اسیدهای آمینه **D** و **L**

- 1. Porin.
- 2. Hydrophilic.
- 3. Mycobacteria.
- 4. M. tuberculosis.
- 5. Carbolfuchsin.
- 6. Acid-Fast.
- 7. Mycolic acids.
- 8. Glycan.
- 9. Murein.
- 10. Mucopeptide.
- 11. N-acetylmuramic acid.
- 12. N-acetylglucosamine
- 13. D-aminopimelic
- 14. D-alanine.
- 15. Cross-Links.
- 16. Staphylococcus aureus.
- 17. Penultimate L-lysine.
- 18. Cephalosporins.

- 1. Porin.
- 2. Hydrophilic.
- 3. Mycobacteria.
- 4. M. tuberculosis.
- 5. Carbolfuchsin.
- 6. Acid-Fast.
- 7. Mycolic acids.
- 8. Glycan.
- 9. Murein.
- 10. Mucopeptide.
- 11. N-acetylmuramic acid.
- 12. N-acetylglucosamine
- 13. D-aminopimelic
- 14. D-alanine.
- 15. Cross-Links.
- 16. Staphylococcus aureus.
- 17. Penultimate L-lysine.
- 18. Cephalosporins.
- 19. Glycosyl.

شکل ۲-۵. ساختمان پیتیدوگلیکان. **A:** پیتیدوگلیکان از یک زنجیره گلیکان (NAG و NAM)، یک پیتید تترابیپتیدی، و یک پیوند متقابل (پل بین پیتیدی) تشکیل می‌شود. **B:** در دیواره سلولی، این پیتیدوگلیکان یک ساختمان چند لایه‌ی سه بُعدی را تشکیل می‌دهد. NAG: ان-استیل گلوکزامین؛ NAM: ان-استیل مورامیک اسید.

جدول ۲-۳. باکتری‌های مهم از نظر پزشکی که با رنگ آمیزی گرم قابل مشاهده نیستند.

نام باکتری	علت عدم مشاهده باکتری با روش گرم	روش رنگ آمیزی میکروسکوپی جایگزین
مايكوباكترنيومها شامل مايكوباكتريوم	وجود مقدار زيادی چربی در دیواره سلولی که از نفوذ رنگ جلوگيری می‌کند	رنگ آمیزی اسید - فاست توبرکولوزيس
تربيونماپاليدوم	نازکتر از آن است که دیده شود	ميکروسکوب زمينه-تاريک يا آنتي بادي فلورورسنست
مايكوبلاسمما پنومونيه	نبود دیواره سلولی، بسيار کوچك	روشی وجود ندارد
لزيونلا پنوموفيلا	عدم برداشت رنگ قرمز	طولاني ساختن زمان مرحله رنگ آمیزی دوم
كلاميدياها از جمله كلاميديا ترا كوماتيس	ارگانيسم داخل سلولی، بسيار کوچك	وجود اجسام انکلوزيوني در سيتوبلاسم سلول
ريكتزياها	ارگانيسم داخل سلولی، بسيار کوچك	رنگ آمیزی گيمسا يا ساير رنگ آمیزی‌های بافتی

ماده اندوتوکسین نامیده می‌شود، زیرا برخلاف اگزوتوكسین که توسط باکتری رها می‌شود، جزء لاينفک دیواره سلولی می‌باشد. مجموعه عاليم بالينی حاصل از اندوتوکسین يک باکتری گرم منفی، با باکتری گرم منفی ديگر مشابه است، ولی شدت اين عاليم ممکن است با يكديگر کاملاً متفاوت باشد. در نقطه مقابل، عاليم حاصل از اگزوتوكسین باکتری‌های مختلف، معمولاً تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای با يكديگر دارند.

درآمده و زنده باقی می‌مانند که این حالت را پروتوبلاست^۱ می‌نامند؛ در چنین حالتی سلول فقط توسط غشای سيتوبلاسمی احاطه شده است.

ليپولي ساكاريد (LPS) ليپولي ساكاريد (LPS) غشای خارجي دیواره سلولی باكتريهای گرم منفی، اندوتوکسین^۲ بوده، که مسئول بسياري از تظاهرات بيماري، مثل تب و شوك (بهويژه افت فشار خون) می‌باشد، که توسط اين ارگانيسمها پديد می‌آيند. اين

1. Protoplasts.

2. Endotoxin.

رنگ آمیزی گرم

- (۱) برای شناسایی اغلب باکتری‌ها، و
 (۲) برای انتخاب آنتی‌بیوتیک، زیرا در مجموع،
 باکتری‌های گرم مثبت نسبت به باکتری‌های گرم منفی،
 به پن‌سیلین G خیلی حساس‌تر می‌باشند.
 با این حال، همه باکتری‌ها را نمی‌توان با رنگ آمیزی
 گرم مشاهده نمود. فهرستی از باکتری‌های مهم از نظر
 پژوهشکی که با رنگ آمیزی گرم قابل مشاهده نیستند و نیز
 علت آن، در جدول ۲-۳ آمده است. روش میکروسکوپی
 جایگزین رنگ آمیزی گرم نیز برای این باکتری‌ها توصیف
 شده است.

دقیقت کنید که در هنگام استفاده از عدسی آغشته به روغن (با بزرگ‌نمایی یک‌صد برابر)، برای مشاهده یک عدد باکتری در هر میدان میکروسکوپی وجود حدّاً قلّ (۱۰۰,۰۰۰ باکتری در هر میلی‌لیتر ضروری است. بنابراین روش رنگ آمیزی گرم از حساسیت پایینی برخوردار می‌باشد. همین موضوع، نشان می‌دهد که ما چرا خون بیمار را معمولاً بلا فاصله با این روش رنگ آمیزی نمی‌کنیم، بلکه آن را به مدت چند ساعت بر روی محیط‌های ویژه کشت خون، کشت می‌دهیم تا باکتری‌ها فرصت تکثیر داشته باشند. یکی از موارد استثناء مهم در این خصوص، مننگوکوکسمی است که در آن، غلظت‌های بسیار بالایی از نیسروبا منژیتیدیس ممکن است در خون یافت شود.

این روش رنگ آمیزی که در سال ۱۸۸۴ توسط پزشک دانمارکی، کریستین گرم (Christian Gram)، ابداع شد، مهم‌ترین روش مورد استفاده در میکروب‌شناسی می‌باشد. با استفاده از این روش، اکثر باکتری‌ها به دو گروه تفکیک می‌گردند: باکتری‌های گرم مثبت که رنگ آبی به خود می‌گیرند، و باکتری‌های گرم منفی که به رنگ قرمز درمی‌آیند. رنگ آمیزی گرم شامل چهار مرحلهٔ ذیل می‌باشد:

- (۱) رنگ بنفش کریستال (Crystal violet) تمام سلول‌ها را به رنگ آبی بنفش درمی‌آورد.
 (۲) محلول ید (تثبیت کننده رنگ) اضافه می‌گردد تا کمپلکس بنفش کریستال - ید تشکیل گردد. تمامی سلول‌ها همچنان به رنگ آبی باقی می‌مانند.
 (۳) حلال‌های آلی مثل استون یا اتانول، نسبت به باکتری‌های گرم مثبت با دیوارهٔ سلولی ضخیم و کم‌چربی، کمپلکس آبی رنگ را به مقادیر بیشتری از باکتری‌های گرم منفی با دیوارهٔ نازک و غنی از چربی خارج می‌نمایند. بدین ترتیب ارگانیسم‌های گرم منفی بی‌رنگ به نظر می‌آیند و باکتری‌های گرم مثبت همچنان آبی باقی می‌مانند.
 (۴) رنگ قرمز سافرانین (Safranin)، باکتری‌های گرم منفی بی‌رنگ شده را به رنگ قرمز صورتی درمی‌آورد؛ باکتری‌های گرم مثبت آبی باقی می‌مانند. از رنگ آمیزی گرم به دو جهت استفاده می‌شود:

بسیاری از باکتری‌های گرم منفی می‌باشد، که در شناسایی ارگانیسم‌های خاص در آزمایشگاه‌های بالینی مورد استفاده قرار می‌گیرد. برخی باکتری‌ها و به ویژه اعضای جنس نیسروبا، دارای نوعی لیپوالیگوساکارید (LOS) خارجی هستند که شامل تعداد بسیار اندکی واحد تکراری قند است.

- LPS از سه واحد جداگانه تشکیل یافته است (شکل ۲-۶):
 (۱) فسفولیپیدی به نام لیپید A، که مسئول اثرات توکسیک می‌باشد.
 (۲) هستهٔ پلی‌ساکاریدی پنج‌قندی، که از طریق کتوئنوکسی اکتولونات^۱ (KDO) به لیپید A اتصال یافته است.
 (۳) یک پلی‌ساکارید خارجی که از حداقل ۲۵ واحد تکرار شونده، از سه تا پنج قند، تشکیل یافته است. این پلیمر خارجی، همان آنتی‌ژن O^۲ یا آنتی‌ژن سوماتیک^۳ مهم

1. Ketodeoxyoctonate. 2. O antigen.
 3. Somatic antigen.

پروکاریوتیک عموماً صدق نمی‌کند. تنها اргانیسم‌های پروکاریوتیک که در غشای پلاسمایی خود دارای استرول می‌باشند، اعضای گونه مایکوپلاسماها هستند. غشای مذکور چهار وظیفه مهم را بر عهده دارد: (۱) انتقال فعال مولکول‌ها به داخل سلول، (۲) تولید انرژی از راه فسفولیپاسیون اکسیداتیو^۵، (۳) ساخت پیش‌سازه‌ای مورد نیاز دیواره سلولی، و (۴) ترشح آنزیم‌ها و توکسین‌ها.

سیتوپلاسم

در زیر میکروسکوپ الکترونی، سیتوپلاسم حاوی دو منطقهٔ جدا از هم می‌باشد:

(۱) یک مادهٔ زمینه‌ای^۶ بی‌شکل که حاوی ریبوزوم، گرانول‌های تغذیه‌ای^۷، متابولیت‌ها و پلاسمیدها می‌باشد.

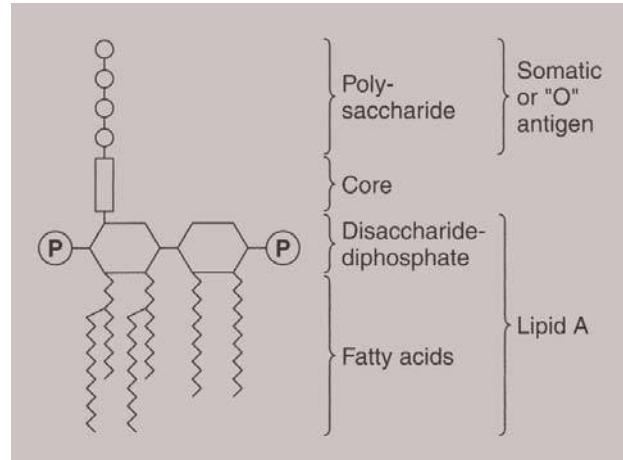
(۲) یک ناحیهٔ نوکلئوئید داخلی، که از DNA تشکیل شده است.

ریبوزوم

ریبوزوم باکتری‌ها همانند سلول‌های یوکاریوتیک، جایگاه ساخت پروتئین می‌باشد؛ اما از لحاظ اندازه و ترکیب شیمیایی با ریبوزوم‌های یوکاریوتیک فرق دارد. ریبوزوم باکتری‌ها دارای اندازه‌ای معادل ۷۰S می‌باشد و از دو واحد S_{۳۰} و S_{۵۰} تشکیل شده، در حالی که ریبوزوم یوکاریوتیک‌ها اندازه‌ای معادل ۸۰S داشته و از دو واحد S_{۴۰} و S_{۶۰} تشکیل شده است. تفاوت در RNA و پروتئین‌های ریبوزوم‌ها، اساس عملکرد انتخابی بسیاری از آنتی‌بیوتیک‌های مهارکننده باکتری‌ها را تشکیل می‌دهد؛ بدین ترتیب که ساخت پروتئین‌های باکتری را مهار نموده ولی بر سنتز پروتئین در سلول‌های انسانی اثری ندارند (به فصل ۱۰ رجوع کنید).

گرانول‌ها

سیتوپلاسم دارای گرانول‌های مختلفی می‌باشد که به صورت ذخایر مواد غذایی عمل کرده، و با رنگ‌های ویژه، به صورت اختصاصی رنگ‌آمیزی می‌گردند. به عنوان مثال، ولوتین^۸

شکل ۲-۶. ساختمان اندوتوكسین (LPS). آنتی‌زن O پلی‌ساکاریدی در قسمت خارجی دیواره قرار گرفته است، در صورتی که لیپید A در سطح داخلی واقع شده است.

اسید تایکوئیک

این رشته‌های گلیسرول فسفات^۱ یا ریبیتول فسفات^۲، در لایهٔ خارجی دیواره سلولی گرم مثبت‌ها واقع شده‌اند و از آن به بیرون امتداد می‌یابند. بعضی از پلیمرهای گلیسرول اسید تایکوئیک^۳ به داخل لایهٔ پیتیدوگلیکان نفوذ کرده و با پیوند کووالانسی به چربی غشای سیتوپلاسمی اتصال می‌یابند که در این صورت اسید لیپوتایکوئیک^۴ نامیده می‌شوند. در بقیه موارد اسید تایکوئیک به اسید مورامیک پیتیدوگلیکان متصل می‌گردد.

اهمیت بالینی اسید تایکوئیک در توانایی ایجاد شوک سپتیک توسط برخی باکتری‌های گرم مثبت است؛ این ترکیب هم مسیرهایی مانند اندوتوكسین باکتری‌های گرم منفی (LPS) را فعال می‌کند. در استافیلوکوک‌ها، اسید تایکوئیک به عنوان واسطه اتصال اргانیسم به سطوح مخاطی عمل می‌کند. باکتری‌های گرم مثبت، قادر اسید تایکوئیک هستند.

غشای سیتوپلاسمی

غشای سیتوپلاسمی، دقیقاً در داخل لایهٔ پیتیدوگلیکان دیواره سلولی قرار گرفته است، که مرکب از دولاپلی‌فسفولیپید، و مشابه ظاهر میکروسکوپی غشای پلاسمایی سلول‌های یوکاریوتیک می‌باشد. این دو از لحاظ شیمیایی مشابه می‌باشند، ولی غشای سلول‌های یوکاریوتیک حاوی استرول می‌باشد، در حالی که این امر در مورد سلول‌های

- 1. Glycerol Phosphate. 2. Ribitol Phosphate.
- 3. Glycerol teichoic acid.
- 4. Lipoteichoic acid.
- 5. Oxidative Phosphorylation.
- 6. Matrix. 7. Nutrient granules.
- 8. Volutin.

ذيل از لحاظ ساختمانی و عملکرد، حائز اهمیت بالینی می‌باشد:

(۱) مقاومت نسبت به آنتی بیوتیک، که با واسطه انواع مختلف آنزیم‌ها صورت می‌گیرد.

(۲) مقاومت نسبت به فلزات سنگین مثل جیوه (جزء فعال بعضی از مواد ضد عفونی کننده مثل مرتیولات^{۱۰} و مرکورکروم^{۱۱}) و نقره، که با واسطه آنزیم ردوکتاز^{۱۲} انجام می‌شود.

(۳) مقاومت نسبت به پرتوی فرابینفس، که با واسطه آنزیم‌های ترمیم‌کننده DNA صورت می‌گیرد.

(۴) وجود پیلی (فیمبریا^{۱۳}، که در چسبیدن باکتری به سلول‌های اپی تیال نقش دارد.

(۵) ساخت اگزوتوكسینها، شامل انتروتوکسینهای^{۱۴} متعدد. محصولات دیگر پلاسمیدها که قابل توجه می‌باشد، عبارتند از:

(۱) باکتریوسین‌ها^{۱۵}: پروتئین‌هایی سُمی می‌باشد که توسط برخی باکتری‌ها تولید شده و برای دیگر باکتری‌ها مهلک و مرگ‌آور هستند. دو مکانیسم معمول فعلیت باکتریوسین‌ها عبارت است از (الف) تجزیه و تخریب غشای سلولی باکتری‌ها از طریق ایجاد منافذی در آن، و

(ب) تجزیه DNA باکتری توسط DNA آژ. کولیسین‌ها (که توسط اشريشیا کولی ساخته می‌شوند) و پیوسین‌ها (که توسط پسودوموناس آئرژینوزا ساخته می‌شوند) نمونه‌هایی از باکتریوسین‌هایی هستند که توسط باکتری‌های با اهمیت بالینی تولید می‌شوند. در رقابت بر سر منابع غذایی، باکتری‌های تولیدکننده باکتریوسین بر باکتری‌های فاقد این ترکیبات دارای مزیت انتخابی می‌باشند. با این حال اهمیت بالینی باکتریوسین‌ها در تأثیر احتمالی آنها در درمان عفونت‌های ناشی از باکتری‌های مقاوم به آنتی بیوتیک‌ها می‌باشد.

(۲) آنزیم‌های تشییت‌کننده نیتروژن، در ریزوبیوم^{۱۶} گرهک

ذخیره‌ای با انرژی زیاد می‌باشد که به صورت متأسفات پلیمریزه^۱، یافت می‌شود. از آنجایی که برخلاف انتظار، این ترکیب با آبی متیلن به جای رنگ آبی، رنگ قرمز را به خود می‌گیرد، به صورت گرانول‌های «متاکروماتیک^۲» نمایان می‌شود. گرانول‌های متاکروماتیک ویژگی بارز کوئینه‌ها کتریوم دیفتریه، عامل بیماری دیفتری می‌باشد.

نوکلئوئید

نوکلئوئید ناحیه‌ای از سیتوپلاسم می‌باشد که DNA در آن واقع شده است. DNA پروکاریوت‌ها یک مولکول حلقوی و منفرد می‌باشد که وزن مولکولی (MW) آن حدود 2×10^9 بوده و حاوی حدود ۲۰۰۰ ژن می‌باشد (برخلاف DNA انسان که دارای حدود ۱۰۰,۰۰۰ ژن می‌باشد). نوکلئوئید، غشای هسته، هستک^۳، دوک میتوزی و هیستون^۴ ندارد و از این لحاظ با هسته یوکاریوت‌ها مشابه است بسیار کمی دارد. تفاوت عمده بین DNA باکتری‌ها و DNA یوکاریوت‌ها در این است که DNA یوکاریوت‌ها دارای انترون^۵ می‌باشد؛ در صورتی که DNA باکتری‌ها چنین نیست.

پلاسمید

پلاسمیدها مولکول‌های DNA حلقوی، دوزن‌جیره‌ای و خارج کروموزومی هستند که قادرند مستقل از کروموزوم باکتری تکثیر یابند. با این که پلاسمیدها عموماً خارج کروموزومی هستند، ولی می‌توانند به داخل کروموزوم باکتری نیز اتصال یابند. پلاسمیدها هم در باکتری‌های گرم مثبت و هم در گرم منفی‌ها یافت شده و ممکن است انواع مختلفی از پلاسمید به طور همزمان، در یک سلول وجود داشته باشند:

(۱) پلاسمیدهای قابل انتقال^۶ می‌توانند به روش کونژوگاسیون^۷ (فصل ۴) از سلولی به سلول دیگر انتقال یابند. از آنجایی که این پلاسمیدها حاوی یک دوچین ژن مسئول ساخت پیلی‌های جنسی^۸ و آنزیم‌های لازم برای انتقال می‌باشند، به همین دلیل اندازه بزرگی (وزن مولکولی ۴۰ تا ۱۰۰ میلیون) دارند. این پلاسمیدها عموماً به تعداد کمی (۱ تا ۳ عدد) در سلول وجود دارند.

(۲) پلاسمیدهای غیر قابل انتقال^۹ کوچک می‌باشند (وزن مولکولی ۳ تا ۲۰ میلیون)، زیرا دارای ژن‌های قابل انتقال نیستند. این پلاسمیدها به تعداد زیاد (۱۰ تا ۶۰ عدد) در سلول یافت می‌شوند. ژن‌هایی که توسط پلاسمید حمل می‌شوند، به دلیل

می‌شوند (فصل ۴ را ببینید). این انتقال، عمدتاً با واسطهٔ پلاسمیدها صورت می‌پذیرد، ولی برخی ترانسپوزون‌ها موسوم به ترانسپوزون‌های کنزوگاتیو، می‌توانند مقاومت به آنتی‌بیوتیک را نیز منتقل کنند.

ترانسپوزون‌ها، برخلاف پلاسمیدها یا ویروس‌های باکتریایی، قادر به تکثیر مستقل نبوده و در هنگام تکثیر، به صورت جزی از DNA گیرنده درمی‌آیند. امکان دارد بیش از یک ترانسپوزون در DNA وجود داشته باشد؛ به عنوان مثال، یک پلاسمید می‌تواند چندین ترانسپوزون حاوی ژن مقاومت دارویی را حمل نماید. «توالی‌های الحق^{۱۲}» نوعی از ترانسپوزون می‌باشد که دارای بازهای کمتری هستند (۸۰۰ تا ۱۵۰۰ جفت باز)، زیرا باعث ساخت آنزیم‌های لازم برای الحق خود، نمی‌شوند. این ترانسپوزون‌ها می‌توانند در محل الحق، باعث بروز جهش شده و در نسخه‌های متعدد، در انتهای ترانسپوزون‌های بزرگ‌تر یافت شوند.

ساختمان‌های خارج از دیواره سلولی کپسول

کپسول یک لایهٔ ژلاتینی می‌باشد که تمام سطح باکتری را می‌پوشاند. بجز باسیل آنتراکس^{۱۳} که کپسول آن پلیمر اسید د-گلوتامیک^{۱۴} می‌باشد، در دیگر موارد، کپسول از پلی‌ساقارید تشکیل یافته است. قند پلی‌ساقارید مذبور از یک گونهٔ باکتریایی به گونهٔ دیگر تغییر کرده، و در بسیاری از موارد، در داخل یک گونه، تیپ‌های سروولوژیک (سروتیپ‌های) مختلف را به وجود می‌آورد. به عنوان مثال ۸۴ سروتیپ متفاوت از استرپتوكوک پنومونیه^{۱۵} وجود دارد که براساس تفاوت آنتی‌ژنی قندهای موجود در کپسول پلی‌ساقاریدی، از یکدیگر تمایز می‌شوند.

کپسول به چهار دلیل دارای اهمیت می‌باشد:

(۱) عامل بیماری‌زا بسیاری از باکتری‌ها می‌باشد، زیرا توانایی یاخته‌های بیگانه‌خوار^{۱۶} را برای بلع باکتری محدود می‌سازد. بارهای الکتریکی منفی پلی‌ساقارید

ریشهٔ لوبياها.

(۳) تومورهایی که توسط آگروباکتربیوم^۱ در گیاهان به وجود می‌آیند.

(۴) آنتی‌بیوتیک‌های مختلفی که توسط استرپتو-مایسین^۲ تولید می‌شوند.

(۵) انواع آنزیم‌های تجزیه‌کننده‌ای که توسط پسودوموناها^۳ تولید شده و می‌توانند محیط زیست را از مواد مضری مثل لکه‌های نفتی و زباله‌های شیمیایی پاک نمایند.

ترانسپوزون‌ها^۴

ترانسپوزون‌ها، قطعاتی از DNA می‌باشند که در داخل و یا بین DNA باکتری، پلاسمید و باکتریوفاژ^۵، از محلی به محل دیگر به راحتی انتقال می‌یابند، و به دلیل داشتن این توانایی غیر معمول در حرکت به نواحی مختلف، «ژن‌های برنده^۶» نیز نامیده می‌شوند. برخی از ترانسپوزون‌ها با همانندسازی DNA خود و قراردادن نسخهٔ جدید به دست آمده در جایگاه دیگر، حرکت می‌کنند (که این فرآیند، ترانسپوزیشن ناشی از همانندسازی نامیده می‌شود)، در حالی که برخی دیگر بدون انجام همانندسازی، از جایگاه مربوطه جدا شده و سپس در جایگاه جدید قرار می‌گیرند (که این فرآیند را ترانسپوزیشن مستقیم می‌نامند). ژن‌های مذکور می‌توانند آنزیم‌های مقاوم به دارو، توکسین‌ها و یا آنزیم‌های متابولیک متفاوتی را رمزگردانی کنند؛ و همچنین می‌توانند باعث بروز جهش^۷ در ژن‌هایی شوند که به آنها ملحق می‌شوند؛ و یا نحوهٔ بیان^۸ ژن‌های همجوار خود را تغییر دهند.

ترانسپوزون‌ها معمولاً، دارای چهار ناحیهٔ فعال^۹ قابل شناسایی می‌باشند. در هر انتهای، یک توالی کوچک از DNA قرار دارد که به صورت معکوس تکرار شده^{۱۰} و در الحق ترانسپوزون به داخل DNA گیرنده، دخالت دارد. دو مین ناحیهٔ فعال، ژن ترانسپوزاز می‌باشد و عبارت است از آنزیمی که به واسطهٔ آن فرآیند برش و الحق ترانسپوزون انجام می‌گیرد. سوم، ناحیهٔ فعال ژن بازدارنده^{۱۱} است که ساخت ترانسپوزاز و محصولات ژنی چهارمین ناحیهٔ فعال را کنترل می‌کند و در بسیاری از موارد، محصول ژنی مورد نظر، آنزیمی است که مسئول مقاومت نسبت به نوعی از آنتی‌بیوتیک می‌باشد (شکل ۲-۷).

ژن‌های مسئول ایجاد مقاومت به آنتی‌بیوتیک، عمدتاً از طریق کنزوگاسیون، از یک باکتری به باکتری دیگر منتقل

- 1. Agrobacterium.
- 2. Streptomyces.
- 3. Pseudomonas.
- 4. Transposons.
- 5. Bacteriophage.
- 6. Jumping genes.
- 7. Mutation.
- 8. Expression.
- 9. Domain.
- 10. Inverted repeats.
- 11. Repressor gene.
- 12. Insertion sequences.
- 13. Anthrax.
- 14. D-glutamic acid.
- 15. Streptococcus Pneumoniae.
- 16. Phagocytes.

حرکت، یا نیروی محرک پروتونی^۴، توسط آدنوزین تری‌فسفات^۵ (ATP) تأمین می‌شود، که ماده اخیر نیز از طریق انتقال یون‌ها از خلال غشاء، به وجود می‌آید.

در باکتری‌های تازک‌دار، تعداد و محل تازک‌ها مشخص می‌باشد: برخی از آنها دارای یک تازک و برخی دیگر دارای چند تازک می‌باشند. در بعضی از آنها تازک در یکی از دو انتهای باکتری، و در بعضی دیگر تازک در تمام سطح خارجی باکتری وجود دارد. فقط باکتری‌های بخصوصی دارای تازک می‌باشند؛ بسیاری از باسیل‌ها چنین هستند ولی اغلب کوکسی‌ها تازک نداشته و بنابراین متحرک نیستند. اسپیروکوت‌ها توسط یک ساختمان تازک مانند به نام رشته مرکزی^۶ حرکت می‌کنند که به دور سلول فنری شکل پیچیده و حرکتی موج‌مانند را پدید می‌آورد.

از لحاظ پزشکی تازک‌ها به دو دلیل دارای اهمیت می‌باشند:

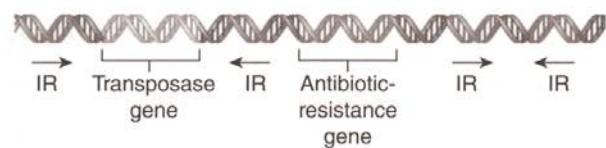
- (۱) برخی از باکتری‌های متحرک مثل *E. coli* و گونه‌های پروتوس^۷، عامل شایع عفونت‌های ادراری می‌باشند. تازک‌ها با انتقال روبه بالای باکتری، از پیشابرده به مثانه، می‌توانند در بیماری‌زایی^۸ نقش داشته باشند.
- (۲) در آزمایشگاه‌های تشخیص طبی، بعضی از انواع باکتری‌ها، مثل گونه‌های سالمونلا^۹، با استفاده از آنتی‌بادی‌های اختصاصی ضد پروتئین‌های تازک، شناسایی می‌شوند.

مژک (شرابه)

مژک‌ها^{۱۰} رشته‌هایی مویی شکل هستند که از سطح سلول بیرون آمدند. مژک‌ها نسبت به تازک‌ها کوتاه‌تر و راست‌تر بوده و از واحدهایی پروتئینی به نام پیلین^{۱۱}، تشکیل شده‌اند، که در زنجیره‌های مارپیچی قرار گرفته‌اند. مژک‌ها عمدتاً در ارگانیسم‌های گرم منفی یافت می‌شوند.

مژک‌ها دو نقش مهم را ایفا می‌کنند:

- (۱) در اتصال باکتری‌ها به گیرنده‌های اختصاصی موجود بر سطح سلول‌های انسان نقش دارند؛ که مرحله‌ای

شکل ۲-۷. ژن‌های ترانسپوزون. این ترانسپوزون یک ژن مقاومت دارویی را حمل می‌نماید. IR. توالی‌های وارونه تکرار شده.

کپسول، غشای سلولی نوتروفیل را که دارای بار الکتروبیکی منفی است، دفع می‌کنند و لذا مانع از آن می‌شوند که نوتروفیل بتواند باکتری را ببلعد. گونه‌های مختلف باکتری‌های کپسول‌دار، وقتی توانایی تولید کپسول خود را از دست می‌دهند، معمولاً دیگر بیماری‌زا نیستند.

(۲) با استفاده از آنتی سرم ضد پلی ساکارید کپسول، می‌توان یک ارگانیسم خاص را شناسایی نمود. در صورت وجود آنتی بادی همولوگ^۱، کپسول بهشدت متورم می‌شود. این پدیده تورم که در آزمایشگاه‌های تشخیص طبی، برای شناسایی ارگانیسم‌های بخصوصی مورد استفاده قرار می‌گیرد، واکنش «quellung» نامیده می‌شود.

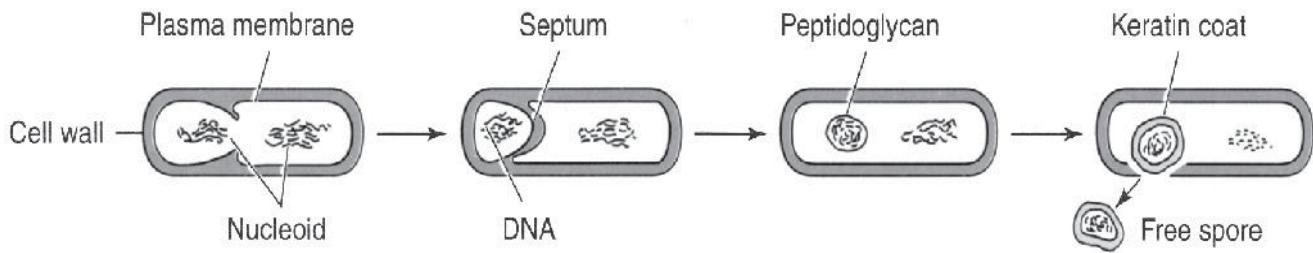
(۳) پلی ساکاریدهای کپسول به عنوان آنتی ژن، در تولید بعضی از واکسن‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند؛ زیرا این آنتی ژن‌ها قادرند باعث تولید آنتی‌بادی‌های محافظت کننده شوند. به عنوان مثال پلی‌ساکارید خالص کپسول ۲۳ گونه متفاوت استرپتوكوک پنومونیه، در واکسن‌های رایج مورد استفاده، وجود دارد.

(۴) کپسول می‌تواند در چسبیدن باکتری به بافت‌های مختلف انسان نقش داشته باشد، که مرحله ابتدایی مهمی در ایجاد عفونت محسوب می‌شود.

تازک

تازک‌ها زواید بلند شلاق‌مانندی هستند که باکتری را به سمت موادغذایی و مواد جاذب دیگر به حرکت در می‌آورند؛ این فرآیند شیمیوتاکسی^۲ نامیده می‌شود. رشته بلندی که به عنوان پیش‌برنده عمل می‌کند، از زیرواحدهای پرشمار یک پروتئین منفرد به نام فلاژلین^۳، تشکیل یافته که به صورت زنجیره‌های بهم‌بافت‌های قرار گرفته‌اند. انرژی لازم برای

1. Homologous.	2. Chemotaxis.
3. Flagellin.	4. Proton motive force .
5. Adenosine triphosphate.	
6. Axial Filament.	7. Proteus.
8. Pathogenesis.	9. Salmonella.
10. Pili	11. Pilin.

شکل ۲-۸. هاگ باکتری. هاگ حاوی تمام ژنوم DNA باکتری است که توسط یک غشای ضخیم و مقاوم احاطه شده است.

جدول ۲-۴. خصوصیات مهم هاگ‌ها و ملاحظات بالینی پیرامون آنها.

ویژگی‌های مهم هاگ‌ها	همیت آنها از نظر پزشکی
برای استریل ساختن وسایل پزشکی باید آنها را بمدت حداقل ۱۵ دقیقه در دمای ۱۲۱°C قرار داد.	نسبت به حرارت به شدت مقاوم هستند و با روش جوشاندن در دمای ۱۰۰°C از بین نمی‌روند. با این حال در دمای ۱۲۱°C از بین می‌روند.
هაگ‌ها نسبت به بسیاری مواد شیمیایی (از جمله مواد ضد عفونی‌کننده) به شدت مقاوم هستند که این موضوع به علت دارا بودن دیواره ضخیم کراتین مانند می‌باشد.	تنها محلول‌های خاص از بین بردن هاگ‌ها می‌توانند آنها را از بین ببرند.
هاگ‌ها می‌توانند به مدت چندین سال زنده بمانند، بخصوص در خاک.	زمخ‌های آلوده شده با خاک ممکن است با هاگ آلوده شده، بیماری‌هایی مانند کزا (کلوستردیوم تانی) و گانگرن گازی (کلوستردیوم پرفیتئش) روی دهند.
هاگ‌ها هیچ فعالیت متابولیک قابل توجهی ندارند.	از آنجا که آنتی‌بیوتیک‌ها بعضی مسیرهای متابولیک خاص باکتریها را مهار می‌کنند، علیه هاگ‌ها مؤثر نیستند. همچنین، پوشش هاگ‌ها نسبت به آنتی‌بیوتیک‌ها نفوذپذیر نمی‌باشد.
تحت شرایط فقدان مواد غذایی، هاگ تولید می‌شود اما زمانی که منابع غذایی در دسترس قرار می‌گیرند، هاگ‌ها رشد کرده، سلولهای باکتریایی را به وجود می‌آورند.	هاگ‌ها غالباً در محل عفونت یافت نمی‌شوند زیرا در این محلها مواد غذایی در دسترس هستند. در رنگ‌آمیزی گرم معمولاً بیشتر باکتریها دیده می‌شوند تا هاگ‌ها.
هاگ‌ها تنها توسط دو جنس از باکتریهای مهم از نظر پزشکی (باسیلوس و کلوستردیوم) تولید می‌شوند که هر دو، باسیلوس‌های گرم مثبت هستند.	عفونت گونه‌های باسیلوس یا کلوستردیوم به وسیله هاگ انتقال می‌یابد.

هاگ بلا فاصله پس از شکل‌گرفتن دیگر هیچ فعالیت متابولیکی نداشته و می‌تواند برای سال‌های متمادی به صورت نهفته باقی بماند. به محض تماس با آب و مواد غذایی مناسب، آنزیم‌های ویژه‌ای پوشش مربوطه را از بین برده، آب و مواد غذایی وارد هاگ شده، و هاگ به سلول باکتریایی بالقوه بیماریزا تبدیل می‌شود. دقیقاً کنید که فرآیند تمایز به معنی تولید مثل نیست، زیرا هر سلول، فقط یک هاگ تولید می‌کند که بعداً به یک سلول تبدیل می‌شود.

از لحاظ پزشکی، اهمیت هاگ‌ها در مقاومت بیش از حد آنها نسبت به حرارت و مواد شیمیایی نهفته است. به علت مقاومت آنان به حرارت، نمی‌توان با استفاده از جوشاندن، آنها را استریل^{۱۲} نمود. برای اطمینان از استریل بودن ابزار پزشکی، می‌بایست از بخار تحت فشار (اتوکلاو^{۱۳} کردن) در حرارت ۱۲۱°C، به مدت معمولاً ۳۰ دقیقه استفاده نمود. غالباً هاگ‌ها در نمونه‌های بالینی به دست آمده از بیماران آلوده به ارگانیسم‌های هاگ‌زا، مشاهده نمی‌شوند؛ زیرا در چنین شرایطی مواد مغذی به مقدار لازم در محیط موجود می‌باشند.

در جدول ۲-۴ جنبه‌های مختلف اهمیت هاگ باکتری‌ها، از لحاظ پزشکی شرح داده شده است.

ضروری در شروع عفونت ناشی از بعضی از ارگانیسم‌ها محسوب می‌شود. برخی از انواع جهش یافته نیسريا گنوره^۱ که مژک ندارند، بیماری زا نمی‌باشند.

(۲) یک نوع مژک مخصوص، به نام مژک جنسی، در خلال کونژوگاسیون بین باکتری نر (دهنه) و باکتری ماده (گیرنده) اتصال برقرار می‌نماید (فصل ۴).

گلیکوکالیکس^۲ (لایهٔ لعابی)^۳

گلیکوکالیکس لایه‌ای پوششی و پلی ساکاریدی است که توسط بسیاری از باکتری‌ها ترشح می‌شود. این لایه مثل یک غشای نازک، سطوح مختلف را می‌پوشاند و چسبیدن محکم باکتری به ساختمان‌های متفاوت مثل پوست، دریچه‌های قلب، مفاصل مصنوعی، و کاتترها را میسر می‌سازد. گلیکوکالیکس از اجزای مهم تشکیل‌دهنده بیوفیلم است (فصل ۷). دو یافتهٔ زیر، اهمیت گلیکوکالیکس در علم پزشکی را نشان می‌دهند: (۱) فقط سویه‌هایی از پسودوموناس آئروژنیزا می‌توانند در بیماران مبتلا به فیبروز سیستیک، عفونت‌های تنفسی ایجاد کنند که گلیکوکالیکس تولید می‌نمایند؛ و (۲) فقط سویه‌هایی از استافیلوکوک اپیدرمیدیس و استرپتوكوک‌های ویریدانس می‌توانند اندوکارдیت ایجاد کنند که گلیکوکالیکس تولید می‌نمایند. این لایه همچنین در چسبیدن باکتری‌های خاصی، مثل استرپتوكوک موتانس^۴ به سطح دندان‌ها دخالت دارد؛ و بدین ترتیب در تشکیل پلاک^۵، مرحله زمینه‌ساز پوسیدگی دندان، نقش دارد.

هاگ‌های باکتریایی

این ساختمان‌های بسیار مقاوم، در پاسخ به شرایط نامطلوب توسط دو جنس مهم باسیل‌های گرم مثبت یعنی باسیلوس‌ها^۶ شامل عامل آنتراکس و کلستریدیوم‌ها^۷ شامل عامل کزان و بوتولیسم^۸، تشکیل می‌شوند. هاگ‌سازی^۹ زمانی انجام می‌شود که مواد غذایی مثل منابع کربن و نیتروژن از محیط حذف می‌شوند (شکل ۲-۸). هاگ در داخل سلول تشکیل شده و حاوی DNA باکتری، مقدار بسیار کمی آب، و مهم‌تر غشای سلولی، پپتیدوگلیکان، مقدار بسیار کمی سیتوپلاسم، از همه یک پوشش ضخیم کراتین مانند می‌باشد؛ که مسئول مقاومت قابل توجه هاگ نسبت به حرارت، بی‌آبی، پرتوتابی و مواد شیمیایی مختلف می‌باشد. چنین مقاومتی توسط اسید دیپیکولینیک^{۱۰} پدید می‌آید که جاذب^{۱۱} یون کلسیم بوده و فقط در ساختمان هاگ یافت می‌شود.

1. Neisseria gonorrhoeae.

2. Glycocalyx.	3. Slime layer
4. Streptococcus mutans.	
5. Plaque.	6. Bacillus.
7. Clostridium.	8. Botulism.
9. Sporulation.	10. Dipicolinic acid.
11. Chelator.	12. Sterilization.
13. Autoclaving.	

چکیده

- پیتیدوگلیکان فقط در سلول‌های باکتری یافت می‌شود. این ماده به صورت شبکه‌ای است که تمامی سطح باکتری را می‌پوشاند و به آن شکل می‌دهد و از یک اسکلت قندی (گلیکان) و رشته‌های جانبی پیتید (پیتیدو) تشکیل شده است. رشته‌های جانبی توسط توانس پیتیداز به هم پیوند می‌خورند؛ همین آنزیم است که توسط پنی‌سیلین‌ها و سفالوسپورین‌ها مهار می‌شود.
- دیواره سلولی مایکوباكتریوم‌ها، مانند مایکوباكتریوم تویرکولوزیس، دارای لیپید بیشتری نسبت به باکتری‌های گرم منفی و مثبت است. در نتیجه رنگ‌های مورد استفاده در رنگ‌آمیزی گرم به درون مایکوباكتریوم نفوذ نمی‌کنند و به آن رنگ نمی‌دهند. از رنگ‌های اسید فاست می‌توان برای رنگ‌آمیزی مایکوباكتریوم‌ها استفاده کرد و به همین دلیل آنها را باسیل‌های اسیدفاست می‌گویند.
- لیزوزیم با شکستن اسکلت گلیکان موجب تجزیه پیتیدوگلیکان و کشتن باکتری می‌شود.
- غشای سیتوپلاسمی باکتری‌ها شامل دو لایه فسفولیپید (بدون استرول) است که درست در زیر پیتیدوگلیکان قرار دارد. این غشا، انتقال فعال مواد مغذی به درون سلول و ترشح توکسین‌ها به بیرون از آن را کنترل می‌کند.
- رنگ‌آمیزی گرم مهم‌ترین روش رنگ‌آمیزی است. باکتری‌های گرم مثبت رنگ بنشش و باکتری‌های گرم منفی رنگ صورتی به خود می‌گیرند. این تفاوت مبتنی بر توانایی باکتری‌های گرم مثبت در حفظ کپلکس ید - کریستال ویوله هنگام تماس با حلال چربی (معمولًاً استون - الکل) است. باکتری‌های گرم منفی چون غشای خارجی دارای چربی و پیتیدوگلیکان نازک دارند، هنگام تماس با استون - الکل، رنگ بنشش را از دست می‌دهند. در این حالت آنها بی‌رنگ می‌شوند و سپس در تماس با رنگ قرمزی مثل سافرانین، به رنگ صورتی درمی‌آیند.
- همه باکتری‌ها را نمی‌توان با استفاده از رنگ‌آمیزی گرم مشاهده نمود. برخی از پاتوژن‌های مهم انسان

- شکل و اندازه
 - باکتری‌ها سه شکل دارند: کوکسی (کروی)، باسیل (میله‌ای) و اسپیروکت (فنری).
 - کوکسی‌ها به سه طریق آرایش پیدا می‌کنند: جفت‌جفت (دیپلوكوک)، زنجیره‌ای (استرپتوكوک) و خوشه‌ای (استافیلوکوک).
 - اندازه اغلب باکتری‌ها بین $1\text{--}3\mu\text{m}$ است.
- میکوپلاسمما که کوچکترین باکتری (و بالطبع کوچکترین سلول) است، $0\text{--}2\mu\text{m}$ می‌باشد. برخی باکتری‌ها مثل بورلیا به دارای $10\mu\text{m}$ هستند، آنها از گویچه‌های قرمز خون که قطرشان $7\mu\text{m}$ است، بزرگ‌ترند.

دیواره سلولی باکتری

- تمام باکتری‌ها دارای دیواره سلولی از جنس پیتیدوگلیکان هستند، بجز میکوپلاسمما که فقط توسط غشای سلولی احاطه شده است.
- در باکتری‌های گرم منفی لایه پیتیدوگلیکان نازک بوده و از یک غشا خارجی حاوی لیپید پوشیده شده است، در حالی که در باکتری‌های گرم مثبت، لایه پیتیدوگلیکان ضخیم بوده و هیچ پوشش خارجی ندارد. به همین دلیل است که باکتری‌های گرم منفی هنگام تماس با حلال چربی، رنگ خود را در رنگ‌آمیزی گرم از دست می‌دهند، در حالی که باکتری‌های گرم مثبت، رنگ خود را حفظ کرده و بنفش باقی می‌مانند.
- غشای خارجی باکتری‌های گرم منفی دارای اندوتوكسین (لیپولی‌ساکارید، LPS) است که عامل اصلی القای شوک سپتیک می‌باشد. اندوتوكسین دارای لیپید A می‌باشد که موجب تب و افت فشار خون در جریان شوک سپتیک می‌شود، همچنین دارای پلی‌ساکارید (آنٹی‌زن O) است که برای شناسایی آزمایشگاهی مفید است.
- بین غشای سلولی داخلی و غشای خارجی باکتری‌های گرم منفی، فضای پری‌پلاسمی قرار دارد که محل استقرار آنزیم بتالاکتاماز است، این آنزیم، آنتی‌بیوتیک‌های دارای حلقه بتالاکتام، مثل پنی‌سیلین‌ها و سفالوسپورین‌ها را تجزیه می‌کند.

آن‌تی‌بادی‌ها گفته می‌شود.

- **مژک‌ها (پیلوس‌ها)** رشتہ‌های پروتئینی هستند که از سطح باکتری بیرون زده و واسطهٔ اتصال باکتری‌ها به سطح سلول‌های انسانی هستند. نوع متفاوتی از مژک که مژک جنسی گفته می‌شود، در عمل لقاد (کنثوگاسیون) نقش دارد (فصل ۴).
- **گلیکوکالیکس** لعابی از جنس پلی‌ساکارید است که توسط باکتری‌های خاصی ترشح می‌شود. این لعاب، باکتری‌ها را محکم به سطح سلول‌های انسانی و سطح کاترها، دریچه‌های مصنوعی قلب، و مفاصل ران مصنوعی می‌چسباند.

هاگ باکتری

- **هاگ‌ها** در پژوهشی اهمیت دارند زیرا به گرمای بسیار مقاوم بوده و توسط بسیاری از مواد ضد عفونی کننده کشته نمی‌شوند. جوشاندن نیز هاگ‌ها را نمی‌کشد. هاگ‌ها توسط انواع خاضی از باسیل‌های گرم مثبت به ویژه گونه‌های باسیلوس و کلستریدیوم تشکیل می‌شوند.
- هاگ‌ها یک پوشش ضخیم کراتین مانند دارند که به آنها امکان می‌دهد سال‌ها حتی در خاک زنده بمانند. هاگ‌ها زمانی تشکیل می‌شوند که مواد مغذی در دسترس نباشند، اما به محض تأمین مواد مغذی، جوانه زده و باکتری‌هایی تشکیل می‌دهند که موجب ایجاد بیماری می‌شوند. هاگ‌ها از نظر متابولیک غیرفعال‌اند، اما دارای DNA، ریبوزوم و سایر مواد مشکلهٔ ضروری هستند.

مثل عوامل سل و سیفیلیس را نمی‌توان به این شیوه رنگ‌آمیزی کرد.

DNA باکتری‌ها

- ژنوم باکتری‌ها شامل یک کروموزوم حلقی منفرد DNA است که در نوکلئوئید جا گرفته است.
- **پلاسمیدها**، قطعات خارج کروموزومی DNA حلقی هستند که اگزوتوکسین‌ها و بسیاری از آنزیم‌های مولد مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌ها را رمزگردانی می‌کنند.
- **ترانسپوزون‌ها**، قطعات کوچک DNA هستند که اغلب بین DNA کروموزومی و DNA پلاسمید حرکت می‌کنند. آنها حامل ژن‌های مقاومت به آنتی‌بیوتیک هستند.

ساختمان‌های خارج از دیواره سلولی

- **کپسول** خاصیت ضد فاگوسیتی دارد، یعنی توانایی نوتروفیل‌ها برای دربر گرفتن باکتری را محدود می‌کند. تقریباً تمامی کپسول‌ها از پلی‌ساکارید تشکیل شده‌اند؛ تنها استثنای آن، کپسول باسیل آنتراکس (سیاه‌زخم) است که از پلی‌پیتید ساخته شده است. کپسول‌ها نیز به عنوان آنتی‌زن در بسیاری از واکسن‌ها همچون واکسن پنوموکوک استفاده می‌شوند. آنتی‌بادی‌های ضد کپسول، خاصیت ضد فاگوسیتی آن را خنثی کرده و امکان بلع باکتری توسط نوتروفیل را فراهم می‌کنند. اپسونیزاسیون، به فرایند تقویت فاگوسیتیوز باکتری‌ها توسط

پرسش‌های خودارزیابی

۱. در روش رنگ‌آمیزی گرم، باکتری‌ها در معرض تماس با الكل ۹۵٪ یا مخلوطی از استون و الكل قرار داده می‌شوند. هدف این مرحله عبارت است از:
 - (الف) چسباندن سلول‌ها به لام
 - (ب) حفظ رنگ بنفسن در داخل تمامی باکتری‌ها
 - (ج) تخریب غشای سلولی خارجی به نحوی که رنگ بنفسن

۲. مرحله اولیه در فرآیند عفونت ناشی از بسیاری از باکتری‌ها، چسبیدن ارگانیسم به غشاهای مخاطی است. جزئی از باکتری که واسطهٔ این چسبندگی است، عبارت است از:

- (الف) لیپید A
- (ب) نوکلئوئید
- (ج) پپتیدوگلیکان

ع. بتا- لاکاتامازها از علل مهم مقاومت در برابر آنتی‌بیوتیک‌ها هستند. کدامیک از موارد زیر، شایع‌ترین محل قرارگیری بتا- لاکاتامازها است؟

- (الف) متصل به مژک‌های واقع بر روی سطح باکتری
- (ب) متصل به مژک‌های واقع بر روی سطح باکتری
- (ج) آزاد در داخل سیتوپلاسم
- (د) در داخل کپسول
- (ه) در داخل فضای پری‌پلاسمی

۷. کدامیک از موارد زیر، صحیح‌ترین توصیف برای تفاوت‌های ساختمانی بین باکتری‌های گرم مثبت و باکتری‌های گرم منفی بهشمار می‌رود؟

(الف) باکتری‌های گرم مثبت دارای یک لایه پپتیدوگلیکانی ضخیم بوده، درحالی‌که باکتری‌های گرم منفی دارای لایه نازکی از آن هستند.

(ب) باکتری‌های گرم مثبت دارای یک غشای خارجی غنی از چربی بوده، درحالی‌که باکتری‌های گرم منفی قادر چنین غشایی هستند.

(ج) باکتری‌های گرم مثبت نوعی مژک جنسی را پدید می‌آورند که واسطه عمل کنثوگاسیون است، درحالی‌که باکتری‌های گرم منفی قادر چنین مژکی هستند.

(د) باکتری‌های گرم مثبت دارای پلاسمید بوده، درحالی‌که باکتری‌های گرم منفی قادر آن هستند.

(ه) باکتری‌های گرم مثبت دارای کپسول بوده، درحالی‌که باکتری‌های گرم منفی قادر آن هستند.

۸. باکتری‌هایی که سبب ایجاد عفونت‌های بیمارستانی می‌شوند، اغلب موادی خارج‌سلولی را تولید می‌کنند که امکان چسبیدن محکم آنها به لوازم پزشکی مانند کاترهاي داخل‌وريدي را فراهم می‌آورند. کدامیک از گزینه‌های زیر، نام این ماده خارج‌سلولی است؟

- (الف) رشتة مرکزی
- (ب) اندوتوکسین
- (ج) تاژک
- (د) گلیکوکالیکس
- (ه) پورین

۹. لیزوژیم موجود در اشک، سازوکار مؤثری برای پیشگیری از کنزنکتوفیت باکتریایی است. لیزوژیم کدامیک از

بتواند از باکتری خارج شود

(د) تسهیل ورود رنگ بنفسن به داخل سلول‌های گرم‌منفی

(ه) تشکیل کمپلکسی با محلول ید

۳. پژوهشگران در فرآیند مطالعهٔ نحوهٔ ایجاد بیماری توسط باکتری‌ها، دریافتند که شکل جهش‌یافتهٔ نادری از سویهٔ بیماری‌زا، قادر به ایجاد کپسول نبوده است. کدامیک از جملات زیر دربارهٔ این سویهٔ جهش‌یافتهٔ بدون کپسول، صحیح‌تر است؟

(الف) عمدتاً بدین دلیل غیربیماری‌زا بوده است که به‌سهولت فاگوسیته می‌شده است.

(ب) عمدتاً بدین دلیل غیربیماری‌زا بوده است که نمی‌توانسته است به بافت‌ها تهاجم یابد.

(ج) عمدتاً بدین دلیل غیربیماری‌زا بوده است که صرفاً می‌توانسته است به صورت بی‌هوایی رشد کند.

(د) بدین دلیل بسیار بیماری‌زا بوده است که می‌توانسته است مقادیر بیشتری اگزوتوكسین ترشح کند.

(ه) بدین دلیل بسیار بیماری‌زا بوده است که می‌توانسته است مقادیر بیشتری اندوتوکسین ترشح کند.

۴. مایکوباكتریوم توبرکولوزیس به‌خوبی با رنگ‌آمیزی اسید فاست رنگ گرفته، ولی با رنگ‌آمیزی گرم رنگ نمی‌گیرد. کدامیک از جملات زیر، محتمل‌ترین دلیل این یافته است؟

(الف) تعداد پرشماری مژک دارد که رنگ بنفسن را جذب می‌کند.

(ب) مقادیر فراوانی چربی دارد که مانع از ورود رنگ بنفسن می‌شود.

(ج) دیوارهٔ سلولی بسیار نازکی دارد که رنگ بنفسن را حفظ نمی‌کند.

(د) نازک‌تر از آن است که در رنگ‌آمیزی گرم دیده شود.

(ه) دارای هیستون‌هایی است که بار شدیداً منفی دارند.

۵. از میان اجزای باکتریایی زیر، کدامیک بیشترین تنوع آنتی‌ژنی را بروز می‌دهد؟

(الف) کپسول

(ب) لیپید A از اندوتوکسین

(ج) پپتیدوگلیکان

(د) ریبوزوم

(ه) هاگ

پاسخ‌ها

۱. (د)
۲. (ج)
۳. (الف)
۴. (ب)
۵. (الف)
۶. (ه)
۷. (الف)
۸. (د)
۹. (ج)
۱۰. (ه)

ساختمان‌های باکتریایی زیر را تخریب می‌کند؟

- (الف) اندوتوکسین
- (ب) DNA نوکلئوتیدی
- (ج) پپتیدوگلیکان
- (د) مژک
- (ه) DNA پلاسمیدی

۱۰. چندین باکتری که تشکیل هاگ می‌دهند، از عوامل بیماری‌زای مهم در انسان هستند. کدامیک از جملات زیر درباره هاگ‌های باکتریایی صحیح‌تر است؟

- (الف) با جوشاندن به مدت ۱۵ دقیقه از بین می‌روند.
- (ب) عمدتاً توسط کوکسی‌های گرم منفی تولید می‌شوند.
- (ج) عمدتاً هنگامی تشکیل می‌شوند که باکتری در معرض تماس با آنتی‌بیوتیک‌ها قرار می‌گیرد.
- (د) توسط عوامل بی‌هوایی و تنها در حضور اکسیژن تولید می‌شوند.
- (ه) به لحاظ متابولیکی غیرفعال بوده، ولی باز هم می‌توانند به مدت چندین سال در همان حالت غیرفعال، زنده باقی بمانند.

نمونه سؤالات USMLE و امتحانات درسی

پرسش‌های مربوط به مطالب این فصل، در بخش باکتری‌شناسی پایه از قسمت نهم این کتاب (پرسش‌های تمرینی USMLE) و نیز در قسمت دهم آن (نمونه امتحان کامل USMLE) آمده است.